

μιουργός τῆς τέχνης του τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ μόνης τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Παρ' οὐδενός ἔλαβεν ἀμοιβήν, πλὴν τῆς ἠθικῆς, τῆς ὁποίας πάντες ἔχομεν ἀνάγκην. Διήλθε τὸν βίον του ἐργαζόμενος, θεωρῶν τὴν ἐργασίαν ὡς μόνην δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ βίος του, κατὰ τὸν ποιητὴν, ἦτο ἀτελείωτος ἀγών.

Ἀπέθανε τὴν 25 Ἰουλίου 1900 αἰφνιδίως ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του εἰς ἡλικίαν 47 ἐτῶν ἐν πλήρει αὐτοῦ τῇ δράσει καὶ πνευματικῇ παραγωγικότητι.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει 1901.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Θ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Ἰατρός

Τὸ χωρίον Ἀκ ἀλάν Ἀδριανουπόλεως.

Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Ἀχ. Σαμοθράκη.

Ἄθ. Παπαγιάννης.—Ἐφ. Ἀνθ)στής ἐκ Σχολαρίου Ραιδεστοῦ.
Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος τὴν 4 Ἰανουαρίου 1941. Αὐτόθι.

Μιχαὴλ Β. Γεωργίου.—Ἐκ Κομοτινῆς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ πεδίου
τῆς μάχης. «Τύπος» 24 Φεβρουαρίου 1941

Μιχαὴλ Φάκας (ἢ Τζαιζούλης).—Ἐκ Ξάνθης ἐτῶν 26 δεκαεὺς
πεσὼν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τοῦ Πόγραδετς.
«Φῶς» 1 Φεβρουαρίου 1941.

Κωνσταντῖνος Ἐπ. Χουρμουζιάδης ἐκ Καστανιῶν Ἀν. Θράκης
ἐτῶν 30 πληγῶθεις ὑπὸ βόμβας ἀεροπλάνων κατὰ τὴν μάχην Τεπε-
λενίου τῆς 30 Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Φεβρουαρίου
1941.

Διδυμότειχον.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

1941

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
Γ. Γραμματεὺς ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ
Ταμίας ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΑΓΙΑΣ
Σύμβουλοι ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΜΗΚΟΣ

Δ. ΑΒΑΤΖΗΒΑΣΗΣ Δ. ΔΟΥΓΙΖΟΣ
ΦΙΛ. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΙΩΡΔ. ΑΛΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Γ. ΠΟΠΠΩΝΗΣ
ΑΝ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ
ΑΘ. ΓΚΕΜΟΥΣΓΕΡΔΑΝΗΣ Μ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ
ΧΡ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΔΗΣ Ζ. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Β. ΚΟΥΒΕΡΗΣ Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Μέγας Εθεργέτης

† ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Εθεργέται

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

† ΕΛΕΝΗ Μ. ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Μεγ. Δωρηται

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

† ΚΙΜΩΝ Μ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Δωρηται

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΛΟΥΔΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΑΓΙΑΣ

Θρακικὰ ἐπιγραφαί.—³ Ἀπὸ τὸ εἰς τὸν 520ν τὸμ. (1939) τῆς «Revue des Études Grecques» δημοσιευόμενον «Δελτίον ἐπιγραφῶν» παρὰ τῶν κ. κ. R. Flacelière, J. Robert καὶ L. Robert ἀποσπῶμεν τὰς ἐν σελ. 471—481 ἐπιγραφὰς ἀφορώσας εἰς τὴν Θράκην¹⁾.

187 **Ἀβδηρα.**—J. Bousquet, Bull. de Corr. Hell. 1938. 51—54. Inscription d'Abdère, ἐνδιαφέρον τὸ κείμενον: Γ. Κάσσιος Σέξτος ἀρχιβουκόλος Θεῶ Διονύσω καὶ τοῖς συνμύσταις ἐκ τῶν ἰδίων τὸ μάγαρον ἐποίησεν.

189 **Περίχωρα τῶν Ἀβδήρων.**—L. Robert, Revue de Philologie de littérature et d'histoire anciennes, 1939, 151.—Inscription de Nestos ἀντικαθιστῆ «τὸν [Βιστόνων εὐεργέτην», δημοσιευθὲν εἰς τὸ IGR 1, 829 διὰ τοῦ «τὸν [ἀπὸ προγόνων εὐεργέτην».

190 **Παυταλία.**—H. U. Instinsky, Sitzungsberichte der preussischen Akademie, phil.—hist. Klasse 1938, 418—425: Ein neuer Meilenstein von Pautalia u. Zwei Fragen zur Geschichte der Provincia Trakia. [Νέος μιλιοδείκτης ἀπὸ τὴν Παυταλίαν καὶ δύο προβλήματα ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Θρακικῆς ἐπαρχίας]. Ὁ συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος μελετᾷ τὴν συλλογὴν μιλιοδεικτῶν εἰς τοῦ CIL, δημοσιεύει ἑλληνικὸν μιλιοδείκτην, στηθέντα εἰς τὴν Παυταλίαν, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σευήρου Ἀλεξάνδρου, ὄντιος κυβερνήτου τῆς Θράκης τοῦ Rutillius Pudens Crispinus. Συγκρίνει τοὺς στηθέντας μιλιοδείκτας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυβερνήτου κατὰ τὴν παρθικὴν ἐστρατείαν τοῦ Σευήρου Ἀλεξάνδρου, καὶ φέρει πλησιέστερον τὴν χρονολογίαν τῶν κυβερνήσεων τοῦ Crispinus καὶ τοῦ M. Ulpius Senecio Saturninus. Μελετᾷ τὰ ὅσα τῆς περιοχῆς τῆς Παυταλίας καὶ τῆς Σαρδικῆς καὶ τὸ δύσκολον πρόβλημα τὸ ὁποῖον θέτουν οἱ τόποι τῆς εὐρέσεως τῶν μιλιοδεικτῶν, τῶν στηθεισῶν ὑπὸ τῶν δύο ἀναφερομένων, μεταξὺ 20—240.

191 **Corna Orechovitza**—G. Kazarow. Bull. de l'Institut archéologique bulgare XI 2 (1937) 286—287 ἀρ. 6, ἀναδημοσιεύει ἐκ τῆς Rev. Arch. 1908 II, 54 ἀρ. 57. Θεῶ Ἡρωὶ Βορκεθία Αἴλιος Ποτάμων ὑπὲρ Ἀύρηλιανοῦ Φήλικος. Τραπεζοῦ [χαρ]ισ[τήριον].

192 **Φιλιππούπολις.**—C. M. Danoff., Jahreshefte des oesterreichischen archäologischen Institutes 30 (1937), Παράρτ. 77—84: Neue Inschriften aus Bulgarien [Νεαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς Βουλγαρίας]. Δύο ἐπιγραφαὶ ἀγωνιστικαί: ἡ πρώτη δι' ἓνα παγκρατιαστὴν καὶ παλαιστὴν (βλ. διορθώσεις τοῦ L. Robert, ét. anat. 119 ἀρ. 3), ἡ δευτέρα δι' ἓνα ἀγωνοθέτην τῶν πρώτων Πυθίων Κενδρεισίων εἰσελαστικῶν (διὰ τὰ Κενδρῆσια βλ. Revue de phil. de litt. et d'hist. anciennes 1939, 153 μετὰ διορθώσεων, ἀγνοουμένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον τοῦ P. W. (Danoff) εἰς τὰς ἀγωνιστικὰς ἐπιγραφὰς τῆς πόλεως αὐτῆς).

193 G. Kazarow.—Bulletin de l'Institut archéologique bulgare XI 2 (1937) 185—286 ἀρ. 5, ἀνάγλυφον μετρεῖς Νύμφας [Ἀγαθ]ῆ τύχη-Κ[υρίας Νύμφης εὐχαριστήριον] Α. Οὐλέριος Οὐδίκτω(ρ).

195 V. Laurent.—Echos d'Orient 1938, 1, sqq Une inscription grecque chryptochrétienne de Philippopolii, δημοσιεύει μετὰ φωτογραφίας, μίαν μακρὰν (20 γραμμῶν) καὶ ἐνδιαφέρουσαν χριστιανικὴν ἐπιγραφὴν. Εἰς τὴν ἄνω ἀριστερὰν γωνίαν, τὰ γράμματα ωπη, ἰσοψηφοῦν μετὰ Ἰησοῦς, 888 [διὰ τὸ ωπ καὶ τὴν ἰσοψηφίαν βλ. R. Mouterde ἔνθα κατωτ. ἀρ. 469—R. Mouterde, Mél. Dussaud 391—7: Ce Dieu Syrien Op.].

• 1940
1940
v 423
-428

Τοῦτον ἐμοὶ Τατιανῶ ἐργοδ[ότη] δόμον δώρου χάριν ἐξετέλεσ[εν] ἀγάπην ἔχων παρὰ Θε[ο]ῦ Ζώσιμος [ὁ ἀ]δελφός Χρυσογόνου, ἧς χάριν ἀντάξιον μισθὸν δώσει Κ[ύριος] ὁ μισθ[α]ποδότης. Ὅπως τόσοι Ἕλλη- νες τῆς Θράκης, ἦλθεν ἐξ Ἀσίας. Ἐξ Ἀσίας δὲ ἐξεληθὼν πᾶσαν πόλιν περιουσίησας ἦλθον ἰς μητρόπολιν Θρηκῶν Φιλιπόπολιν ἐνθάδε. Πολλοὶ ἐνδιαφέροντες Χριστιανικοὶ τύποι : Ἐξ Αἰγύπτου δέ με ῥύσας [ὁ Κύριος πᾶσαν] γνῶσιν ἔδωκε καὶ λούσας ἐν ἀγίοις ὕδασι Κ[υρίου] (τὸ βάπτισμα). Τὸ τέλος ἀσαφές. Μνεῖα ἐνὸς πάπας Ζώσιμος. Ἐχει δύο ἐπαναλήψεις τῆς λέξεως «ζῶ» μεταξὺ τῶν φράσεων «ἐλάβῃς ἕξαρχις» ἢ ὁποῖα «κόπτει τὴν διήγησιν μὲ τρόπον μιᾶς ἐπωδῆς καὶ ὑπογραμμίζει τὴν μετάβασιν εἰς μίαν ἄλλην τάξιν γεγονότων τὸ «ἰδιαιτέρον σημεῖον αὐτοῦ τοῦ ἐπιταφίου» εἶναι «ἢ ἐπιμονή του νὰ διακηρύξῃ τὴν μακαρίαν ζωὴν τῆς ἀποθανούσης ψυχῆς, ἐπιμονή ἐπὶ τῆς ὁποίας ἢ διακήρυξις «ζῶ» ἀναφερομένη δύο φορὰς, δίδει χρωματισμὸν εἰς τὴν διάχυσιν τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων», ὁ ἐκδότης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειοῖ, «ὡς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιμονὴν μετὰ τῆς ὁποίας ὁμίλησε διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καλῶς πληροφορημένη ὑπῆρξε ἡ κοινωσία, ἥτις ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ ἕνα εἰδικὸν σημεῖον τῆς ἀπηγορευμένης θρησκείας». Προσθετέον ὅτι εἰς τοὺς εἰδωλολατρικοὺς ἐπιταφίους εἶναι πολὺ συνηθεῖς ἡ λέξις ζῶ, ἢ ζῶμεν ἢ ζῶσιν νὰ παρεμβάλλεται μεταξὺ τῶν φράσεων καὶ μάλιστα εἰς μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν κόπτει, κακῶς, ἢ μεταξὺ τῶν στίχων, ὅπως εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου, διὰ νὰ πιστοποιήσῃ ὅτι τὸ ἢ τὰ ὀνομαζόμενα πρόσωπα εἶναι ἀκόμη ζῶντα. Ὁ χριστιανικὸς ἐπιτάφιος δὲν ἔκανε ἢ νὰ ἀνα- παραγάγῃ ἕνα κοινὸν τύπον, ἀλλὰ δίδων ἕνα ὅλως ἄλλον αἰσθημα.

197 *Περιοχὴ Φιλιππουπόλεως*.—D. Zontschew, Jahrb. Anz. 1938, 204—205: νέον ὄροσημον τῆς περιοχῆς Βενδιπάρρα. [Κατὰ θεῖαν ἀπόφα]- σιν τεθέν[τες] ἐπὶ Κ. Ἀτρίου Κλονίου [πρῆσβ. Σεββ.] ἀντιστρ. διὰ Μ[ου- κίου] Οὐήρου ὄροι ἄγρου Βενδιπαρω[ν].

198 L. Robert.—Etudes épigraphiques et philologiques (Paris, Champion 343 pp. et 16 planches, 1938 fasc. 272 de la Bibl. Ecole Hautes-Etudes. Section des sciences historiques et philologiques) 223—226. Une borne de Thrace: IGR 1, 709, 1, 7. *Κορτοκοπίων* (δη- θεν ὄνομα λαοῦ) εἶναι σφάλμα τῶν ἐκδοτῶν, ἀντὶ *χορτοκοπίων* [«râtures» νομαί, βοσκαί]. Αὐτὸ τὸ ὄροσημον τῶν βοσκῶν τῆς φυλῆς τῆς Ρο- δόπης, εὐρέθη εἰς ἕνα ἐλώδη λειμῶνα. — Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἀνεγνωρίσθη- σαν Θρακικαὶ ὄριαι εἰς τὴν λέξιν *Κορτοκοπίων*.

199 Véra Ivanova.—Bull. de l'Institut archéologique bulgare XI 2 (1937) 228—230: εἰς τὰ ἑρείπια μιᾶς χριστιανικῆς βασιλικῆς τοῦ Χισσάρ (42 χμ. βορείως τῆς Φ)πόλεως): Θεοῦ δῶρον προσεκομίσθη, τὰς

ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηρήσας, Θεόδωρος τῆς λαμπρᾶς μνήμης, καὶ πρὸς Θεὸν μέλλον ἀναλύειν, ἐπιποθήσας τε τὸ αἰίδιον οἰκητήριον ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ οἴκῳ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προτομάρτυρος Στεφάνου, τὴν κατάπανσιν ἐνθάδε ἡῤατο μηνὴ Ὀκτωβρίῳ τρίτῃ ἐνδ(ικτιῶν)ος ἐβδόμη(ς) προαποσίλας καθαρὸν θυμίαμα τὸν ἑαυτοῦ γνήσιον υἶδν Ἰωάννην πρωτήκτορα ὧστις ἐν τῷ προπυλείῳ τούτῳ τὴν κατάπανσιν ἔχει (6ος αἰὼν) ἀναδημοσιεύει ἐπίσης μετὰ φωτογραφίας ὑπὸ τοῦ Ἀποστολίδου «Θρακικά» X (1938) 268—269, τοῦ ὁποίου δίδομεν τὸ κείμενον ἔξακριβούμενον ὑπὸ τῆς φωτογραφίας. Πρβλ. τὴν ἀνάλογον ἐπιγραφὴν τοῦ αὐτοῦ τόπου, Kalinka, Antike Denkmäler in Bulg., ἀρ. 364: Αὐτ. 231—242 ἐπὶ μᾶς ἀργυρᾶς λειψανοθήκης—236: ἐπὶ ὀρειχαλκίνου σταυροῦ, χαραγμένον: Φιλίππου πρεσβυτέρου.

200 Αὐτ. 306, εἰκ. 234, φωτογραφία τῆς ἐπιγραφῆς, Kalinka, ἀρ. 365.

201 Ch. M. Danoff.—Bulletin de l'Institut archéologique bulgare XI, 2 (1937) 196—206: Antike Denkmäler in Bulgarien. Εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ Φιλιππουπόλεως καὶ Τριτιανῆς Ἀδγούστης ἀρ. 2: Ζῆθος πραγματευτῆς Ἐδστοχίου Κέλετος Θρακάρχου καὶ Κλ. Ἀντίας Ἀσκληπιόδοτης Κυρία Ἡρα εὐξάμενος ὑπὲρ αὐτῶν τῆς σωτηρίας σὺν ἑαυτῷ βωμὸν σ[ὺν] κανκέλλῳ κατεσκεύασεν ἐκ τῶν ἰδίων. Ἐὐτυχῶς—3: ἐπὶ ἀναγλύφῳ τῶν Τριῶν Νυμφῶν, Α. Σεπτ. Καλπουρνίου Ἀχιλλεὺς Νύμφαις ἀενάοις, ἐπιμεληθέντος Θεοφίλου. Ἐὐτυχῶς. πρβλ. Desseau 3863: Nymphis aeternis.—4: ἐπὶ ἐνὸς ἄλλου, Νύμφαις Σωτείραις δῶρον.

Περιοχὴ Πασαροῤζικ (δυτικῶς τῆς Φιλιππουπόλεως).—5: Αὐρ. Σάλβις Μονκακένθου βετράνους Κυρίῳ Ἀσκληπιῷ εὐχαριστήριον.—6: /K/ότος Ταταζίη Μονκασήους Διὶ Ζβελοσούρδῳ Δόλης (;).

207 Danoff.—Bull. de l'Institut archéologique bulgare X 2 (1937) 306—311, δημοσιεύει ἐπιγραφὰς διαφόρων διαμερισμάτων τῆς Βουλγαρίας, σελ. 306 (Orlandovtzi) εἰς κεφαλὴν κριοῦ ἐκ κεράμου, Ἀπολινάρις ἐποίοι.—σελ. 308 (Liliatch) ἐπιτάφιον ἀνάγλυφον μετ' ἐπιγραφῆς πολὺ ἀκρωτηριασμένης.—σελ. 309 (Vaksevo) ἀνάγλυφον τοῦ Ἡρακλέους: Κυρίῳ Ἡρακλῆ Πολειτικὸς Βεΐθνος εὐχὴν ἀνέθηκα εὐτυχῶς.—σελ. 310 (Vetren Dol): /ἀν/έθηκα εὐτυχῶς Αὐρ. Οὐολκεῖος β(ενε)φ(ικιάριος).—σελ. 311 (Tcherna Gora) ἀνάγλυφον τῶν Τριῶν Νυμφῶν, P. Φλάουιος Ἀύλο-ἀνέθ[ηκεν] καὶ ἀνάγλυφον τῆς Ἡρας (;)—Ἀύλουζένεος.

208 L. Robert, ét. épigr., ἐνθ' ἀν. 157 διορθῶναι, Jahreshefte des oesterreichischen archäologischen Institutes 19—20, Παράρτ. 49—50 παλαισκρατιώτη=veterano, συγκεντρῶναι τὰ παραδείγματα αὐτῆς τῆς

λέξεως, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέτει μίαν ἐπιγραφὴν τῆς Μαρωνείας (Dumont-Homolle, Mélanges 447, ἀρ. 110β 20): *Τυλλία Πρόκλα παλαιστρατιώτου* (ἔξ. *πάλαι στρατιώτου*) *θυγάτηρ, στρατευομένην τε ἀδελφοῦ.*

209 *Πέρινθος*.—L. Robert, *ét. épigr.* ἐνθ' ἄν. 221—222, ἀποδίδει εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν τὸν ἐπιτάφιον CIG 2043, ἀπομιμημένον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

210 *Κωνσταντινούπολις*.—L. Robert, *ét. épigr.* ἐνθ' ἄν. 219—223 ἀποδεικνύει ὅτι πλεῖστοι ἐπιτάφιοι εἶναι ἀπομιμημένοι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, προερχόμενοι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην (ἀρ. 165) τῆς περιοχῆς τῆς Περίνθου (ἀρ. 209) τῆς Ρόδου (ἀρ. 256).

214 G. Kazarow, *Bull. de l'institut archéologique bulgare* XI 2 (1937) 283—285, δημοσιεύει ἢ ἀναδημοσιεύει μετὰ φωτογραφίας τρεῖς ἐπιγραφὰς τῆς περιοχῆς Ivailograd.—1 (=Rev. Arch. 1911, II 440 ἀρ. 8): *[Κ]υρίω Ἡρακλῆι Ἀπολλόδωρος Ῥησζονπό[ρ]εος Βωσαγρηγνός ὑπέρ τε αὐ[τοῦ] καὶ τῶν ἰδίων εὐχαριστήριον ἀνέθηκα.*—2 ἀνάγλυφον: εἰς τὸν κέντρον, Τελσεφόρος καὶ ὁ ὄψις ἀνωθεν αὐτοῦ, εἰς τὰς πλευρὰς Ἀσκληπιός, Ὑγεία καὶ δύο μικρὰ πρόσωπα: *Ἄθρ. Μονκάζιις Πύτρον Σωτήρι Ἀσκληπιῶ ὑπέρ τῆς θυγατρὸς Ἐπισηύχεος εὐχαριστήριον ἀνέθηκεν.*—3 (Rev. Arch. αὐτ. 445, ἀρ. 14): *Αἴλιος Φίριμος φυλαρχήσας εὐχαριστήριον ἀνέθηκεν.*

215 *Ἀπολλωνία*.—C. M. Danoff, *Jahreshefte des oesterreichischen archaologischen Institutes* 30 (1930). Παράρτ. 86—94: Eine neue Inschrift aus Apollonia Pontica. [Μια νέα ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀπολλωνίαν Ποντικήν]. Στήλη ἀετώματος, μετ' ἀσπίδος, κάτωθεν τοῦ ἀετώματος μία περικεφαλαία καὶ ἓνα ξίφος εἰς τὴν θήκην του. Ἀρχὴ ἐνὸς διατάγματος: *Ἐδοξε τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμῳ τῶν ἀρχόντων γνώμη ἐπειδὴ Ἐπιτυγάνων Μενεκράτους Ταρσεὺς ὁ ἡγούμενος τῶν στρατιωτῶν τῶν ἀπεστράλμενων ὑπὸ βασιλέως Μιθραδάτου Ἐυπάτορος ἐπὶ τὴν [σ]υ[ν]-[μαχίαν] ἐνδιαφέρουσα μαρτυρία διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Μιθριδάτου εἰς τὴν Θράκην (βλ. M. Holleaux, *Études*, I. ch. VII).*

Ἡ γραφὴ εἶναι ὠραῖον ὑπόδειγμα τῆς τρεχούσης, μετὰ φεγγαροειδοῦς ὁμέγα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ στίχου.

218 L. Robert, *ét. épigr.* ἐνθ' ἄν. 199—200, δεικνύει ὅτι τὸ ὄνομα Κρησφόντης (Kalinka 252) διασαφηνίζεται εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν ἀπὸ τὸν μιλησιακὸν ἀποικισμὸν.

Georgiew VI., Ὑφηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπ. Σοφίας: Die Träger der kretisch-mykenischen Kultur, ihre Herkunft und ihre Sprache. I, Theil: Urgriechen und Urillyrier (Thrako-Illyrier), ἐν τῇ ἐπειτηρ. τοῦ ἔθν. πανεπ. Σοφίας, τμήμα ἱστορ.-φιλολογικόν, τόμ. XXXIII, 4, ἔτ. 1936, σελ. 203.—Ὁ συγγραφεὺς (στηριζόμενος εἰς τὴν γλωσσολογίαν ἰδίως, τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὰς ἱστορικὰς τῶν ἀρχαίων μαρτυρίας ἐπιχειρεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ πρό τῶν Ἑλλήνων κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου ἦσαν Θρακο-ιλλυριοί, τ. ἔ. οἱ παναρχαῖοι Ἴλλυριοί, ὧν ἡ γλῶσσα πρωιμώτατα τοσοῦτον μετεβλήθη, ὥστε εἶναι ἀδύνατον σήμερον ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ Ἰνδογερμανικὸς χαρακτήρ της. Ἐκ ταύτης παραθέτει ἐτυμολογῶν τὰς περιωθεισας ἐν τῇ ἑλληνικῇ λέξεις θεωρῶν ὡς χαρακτηριστικὰ αὐτῆς τὰ προσφύματα nth καὶ s(s). Πρὸς δὲ καὶ τὴν διπλὴν ἐκ Λήμνου ἐπιγραφὴν, ἧς παρέχει νέαν ἀνάγνωσιν. Οἱ Θρακοῖ Ἴλλυριοί οὗτοι διέπλυσαν ἐξαισιον πολιτισμόν, ὅστις ἤκμασεν ἰδίως ἐν Κρήτῃ, Μυκῆναις, Τροίᾳ καὶ ἄλλαχού, καὶ ἀπέκτισαν πρωιμώτατα τὴν Μεσόγειον, ὡς βοαδύτερον οἱ Ἕλληνες. Ἀποικοὶ αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ Ἔτρούσκοι (E-trus-ci, E-t r ū r i a ἐκ τοῦ T r o s - T r o s j a = Τρῶες - Τροία ἐκ τοῦ Τρῶες - Τρόσια). Ἐν τῇ γλῶσσῃ των δὲ ἐποιήθησαν καὶ τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Ἡ ἀκμὴ τῶν αὐτοχθόνων τούτων τοῦ Αἰγαίου κατοίκων, οἵτινες μεθ' ὅλας τὰς πρὸς ἀλλήλους διαμάχας παρέμειναν ἐπὶ αἰῶνας ἀνενόκλητοι καὶ ἀπρόσβλητοι ἔξωθεν, διήρκεσε μέχρι τοῦ 12ου π. Χ. αἰῶνος, ὁπότε ἤρξατο ἡ λεγομένη Αἰγαίικὴ μετανάστευσις. Ἀπὸ βορρᾶ, ἰδίως ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Βοημίας καὶ Οὐγγαρίας, κατήλθον πρὸς νότον βάρβαροι λαοὶ Ἰνδογερμανικῆς καταγωγῆς. Τούτων διχασθέντων ἡ μὲν μία μοῖρα ἐπῆλθεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὅπου κατέλυσε τὸ ἀκμάζον τῶν Χετιτῶν κράτος, ἡ δὲ ἄλλη κατέστρεψε τὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Αἰγαίῳ κυριαρχίαν τῶν Θρακο-ιλλυριῶν καὶ ἐγκαταστᾶσα ἐν τῇ χώρᾳ των ἀφομοίωσε τοὺς περιωθέντας καὶ παραμείναντας πρῶην κατοίκους της. Οἱ νεήλυδες εἰσηγαγον τὸ ἔθος τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν μὴ ὑφιστάμενον πρότερον καὶ οὗτοι εἶναι οἱ Ἑλληνας, ἡ δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετανάστευσις των εἶναι ἡ γνωστὴ ἐκ τῆς ἱστορίας ἀθροδὸς τῶν Δωριέων, ἧτις προεκάλεσε τὴν μετανάστευσιν τῶν Θρακοελλήνων—παναρχαίων Ἴλλυριῶν (Πελασγο-Φιλιστᾶίων, Τρώων—Τυρσηνῶν—Ἐτρούσκων) εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἤδη προὔπῆρχον ἀποικίαι αὐτῶν. Κατὰ τὴν χρονικὴν περιόδον 1100—850 π. Χ., ἧτις εἶναι ἡ σκοτεινὴ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, οἱ ἐπελθόντες Ἑλληνας ἐγκαθίστανται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφομοιοῦσι τὸν πολιτισμόν των προκατόχων των. Κατὰ ταύτην ὑπὸ τῶν ποιητῶν χάριν τῶν κατακτητῶν μεταφέρονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Περὶ τὸ 800 π. χ. ἄρχεται ἡ γνησίαι Ἑλληνικὴ ἐξέλιξις ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ποιοῦμεν συντομωτάτην περίληψιν τοῦ ἔργου, ὅπως καταδείξωμεν τὰς γέας θεωρίας καὶ ὑποθέσεις περὶ τῶν παναρχαίων τῆς Ἑλλάδος κατοίκων.

Κ. Μυκηναίων
 Ἀπορροήσις:
 "Θρακοῖ"
 7.1B 1939
 r. 383

εἰκάζει ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ ρωμαιοκρατίας συνοικισθέντος χώρου ἦτο Augusta vetus area, ὡς ἀνήκοντος αὐτοκράτορί τινι, ὅπερ ὄνομα ὑποθέτει καὶ ἕτερον ἄλλοτερον Augusta nova area, ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦτο ὁ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου κείμενος ἀνατολικῶς περὶ τὸ ἐν χιλιόμετρον παρά τῷ βαλανεῖῳ Κιζιάρ. ἀμφότεροι δὲ οἱ συνοικισθέντες χώροι ὀνομάσθησθησαν Augustae (vetus et nova) καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισθὲν φρούριον Ἀυγούσται (Προκοπίου περὶ κτισμ. IV, 11), ὅπερ βραδύτερον ἐλέχθη μεταφρασθὲν ἐλληνιστὶ Σεβαστή, ὅθεν ἡ Σεβαστόπολις ἔδρα ἐπισκοπῆς ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως. Ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως κεκομμένης ἐλληνικῆς ἀναθηματικῆς ταῖς Νύμφαις προγενεστέρας ἐπιγραφῆς, κεχαραγμένης ἐπὶ τῆς πλαγίας πλευρᾶς τοῦ λίθου τῆς λατινικῆς ἐπιγραφῆς, ὅστις ἀπεκόπη προφανῶς ἐκ βωμοῦ, .. Σε]νήα ἰπέρ εαυτῆς καὶ τῶν παιδῶν. Νύμφαις εὐχαριστήριον (μεταξὺ τῶν γραμμάτων τοῦ Y καὶ P διακρίνει ὀριζοντίαν κεραίαν, ἣτις μετὰ τοῦ πλαγίου σκέλους τοῦ Y καὶ τῶν καθέτων τοῦ P ἀποτελεῖ τὸ γράμμα H ἐν συνδέσει, ὅπερ ἡμεῖς δὲν διακρίνομεν καὶ ἀναγινώσκομεν. . . ΣΟ]ΥΡΑ, (ἴδε Θρακικά, τόμ. VII, ἔτ. 1936, σελ. 187, ἀρ. ἐπιγρ. 151) ὑποθέτει ὅτι ὁ χώρος ἀνήκεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Φίλιππον τὸν Ἄραβα, ὅστις πλεῖστον διέτριψεν ἐν Θράκῃ καὶ ἐφονεύθη κατ' αὐτὸν πορὰ τῆ Βερόη καὶ οὐχὶ τῆ Βερώνη τῆς Ἰταλίας, ὡς παραδίδεται καὶ ὅτι ἡ τοῖς Νύμφαις ἀναθεῖσα τὸν βωμὸν Σενήρα εἶναι ἡ Μαρκία Ὠτακιλία ἡ σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος. Τὸ ἀνάθημα λίαν εὐτελὲς καθ' ἡμᾶς δι' αὐτοκράτειραν. Ἐν τῇ ἐπετηρίδι τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου Φιλιππουπόλεως 1935-1936, σελ. 47-51, βουλγαριστὶ μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γερμανιστί.

(K. M. A.)

Egger R. καθηγ. τοῦ ἐν Βιέννῃ πανεπ. : Der Balkan unter Rom. Ἐν τῇ Revue internationale des études balkaniques, τόμ. II, ἔτ. 1936, σελ. 343—348.

(K. M. A.)

Kazarov G. Ein neues Relief des dreiköpfigen Reiters, ἐν τῷ Archiv für Religionswissenschaften, τόμ. XXXIII, ἔτ. 1936, σελ. 170—171. (K. M. A.)

Τοῦ αὐτοῦ: Antike Denkmäler aus Bulgarien, ἐν τῷ Archäol. Anzeiger, Berlin, ἔτ. 1936, σελ. 65 - 76. (K. M. A.)

Τοῦ αὐτοῦ: Ein neues Denkmal zum Kult des Thrakischen Reiters. Αὐτόθι, σελ. 419—426. Περιγραφή ἀναγλύφου μαρμαρίνης στήλης παριστώσης θυσίαν εἰς τὸν ἵππεα καὶ εὐρεθείσης ἐν τῇ κόμῃ Κοβάτσεβο τῆς περιφερείας Τατάρ-Παζαρτζικίου. (K. M. A.)

Κατσάρωφ Γ. καθηγ. πανεπ. Σοφίας : Ἡ τοῦ Ἀσκληπιοῦ λατρεία ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Θράκῃ, ἐν τῷ πρὸς τιμὴν τοῦ καθηγ. Βάτεφ ἐκδοθέντι λευκώματι, ἔτ. 1936, σελ. 126—127. (K. M. A.)

Θρακικά 40
Τ.Ι.Σ. 1941

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Πρόλογος	7— 9
Βυζαντιναι έπαρχια	11— 12
*Η τάξις τών Θρακικών έπαρχιών εις τὰ συνταγμα- τια	13— 60
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡ- ΧΙΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ	61—213
Συντετμημένοι παραπομπαι	61— 64
*Αρχιερείς Θράκης	65—188
Προσθηκαι και διορθώσεις	189—190
Πίναξ	191—193
Εύρετήριον τών θρακικών μητροπόλεων, αρχιεπι- σκοπών και έπισκοπών	194—213
Δεύτεραι Προσθηκαι (*Αδριανουπόλεως, Δέρκων, Λυτίτσας, Μαρωνείας, Σωζοπόλεως)	286
ΧΑΡΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ	214—215
ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ	216—230
Κατάλογοι αρχιερέων κατ' έπαρχιας	218—225
Πίναξ	226
Εύρετήριον Α', Β'	227—230
ΚΩΔΙΞ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ	231—254
ΚΩΔΙΞ ΕΠΙΒΑΤΩΝ	260—277
ΚΩΔΙΞ ΔΕΛΕΙΩΝΩΝ	278—285
Δεύτεραι προσθηκαι *Αρχιερατικών Καταλόγων	286
Παροράματα	286
Διοικητικών Συμβούλιον, Εύεργέται, Δωρηται Θρα- κικού Κέντρου	287

ΕΙΚΟΝΕΣ

Χάρτης Θράκης	215
Σηλυβρίας Κύριλλος	255
Συνάδων Πανάρετος	255
Σηλυβρίας Γερμανός	256
Σηλυβρίας Διονύσιος	256
Σηλυβρίας Εύγένιος	257
Πανομοιότυπα ύπογραφών Μητροπολιτών Σηλυβρίας	258—259

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

«Θρακική Αθήνα»

1940

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
Γ. Γραμματεὺς ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ
Ταμίας ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΑΓΙΑΣ
Σύμβουλοι ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΜΗΚΟΣ

Α. ΑΒΑΤΖΗΒΑΣΗΣ Δ. ΛΟΥΪΖΟΣ
ΦΙΛ. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΙΟΥΡ. ΑΔΑΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΛ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Γ. ΠΟΠΠΩΝΗΣ
ΑΝ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ
ΑΘ. ΓΚΕΜΟΥΣΓΕΡΔΑΝΗΣ Μ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ
ΧΡ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΔΗΣ Ζ. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Β. ΚΟΥΒΕΡΗΣ Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Μέγας Εὐεργέτης

† ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Εὐεργέται

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
† ΕΛΕΝΗ Μ. ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Μεγ. Δωρηταί

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ
† ΚΙΜΩΝ Μ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Δωρηταί

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΛΟΥΔΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΑΓΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Κ. Μυρτ. Ἀποστολίδου : Ὑπῆρξε Θρακικὴ Τέχνη ;	5—25
Ἰδίου : Κῶδιξ τοῦ Νικηφόρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως (1850—1861) (Τέλος)	26—64
Ἀ. Ἀ. Σταμούλη : Ταξείδια εἰς τὴν Θράκην. Ἀδριανούπολις (Μετάφρασις)	65—82
† Γ. Δαμπουσιάδου : Ὀδοιπορικὸν (Διδυμότειχον, Βιζύη, Ἀδριανούπολις, Ἀρναούτκιοι, Κρασοχώριον (Σιαραπλάρ), Τσιορέκκοι, (Τέλος).	83—88
Κ. Μυρτ. Ἀποσταλίδου : Ἀνέκδοτος ἀκολουθία καὶ ἐγκώμιον πέντε Θρακῶν νεοφανῶν μαρτύρων Μανουήλ, Γεωργίου, Μιχαήλ, Θεοδώρου καὶ Γεωργίου	335—365
Σ. Δ. Μανρομιχάλη : Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως	366—371
Β. Ἀριστοβούλου : Ταξείδια εἰς τὴν Θράκην	372—385

ΓΛΩΣΣΙΚΑ—ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἑλληνικῆς Σταμούλη-Σαραντῆ : Παραμῦθια τῆς Θράκης (Συνέχεια)	89—190
† Κ. Χουρμουζιάδου : Παροιμίαι καὶ παροιμιώδεις ἐκφράσεις Πετροχωρίου (Τσακηλίου) Μετρῶν	191—266
Φωτ. Γ. Ἀποστολίδου : Θρακικὴ γλωσσογραφία. Ἀπὸ τῆς γλῶσσαι τῆς Τσεντῶς	267—305
Ἀ. Ἀ. Σταμούλη : Τοπωνύμια ἐπαρχίας Σηλυβρίας	306—310
Ζ : Διάφορα λαογραφικά Σαμακοβίου (Προλήψεις, εὐχές, κατάρες, βρισιές, παροιμίαι, συνήθειαι)	311—324
Ἐύστρατιοῦ Ζήση : Γλωσσάριον Αὔδημιου	325—334

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ—ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ—ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ἀρχιερεῖς Θράκης	387—394
Καθολικοὶ ἀρχιερεῖς	395
Συρτὸς Σηλυμβριανὸς	396
Φάλαγξ Θεσσαλο-Μακεδονο-Θρακῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν	396—399
Δ. Γε. Καμπούρογλου : Δωρόθεος ὁ Πρώτος μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως	399
Συγχωρητικὴ εὐχὴ διὰ τὸν Αἴνου Σωφρόνιον	400—404

«Θρακικὴ Ἀθ
 1. IC! 1941
 423
 -424

Ἀχ. Θ. Σαμοθράκη : Ντούκενι καὶ Κασκάπανι (Θρακική Παράδοσις)	404—411
Ἐπιγραφή Λουλέ Βουργάζ	412
ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ	
Ὁ Μαρωνείας καὶ Θάσου Σπυρίδων	413
Θεόδωρος Μακρίδης	413—414
Τρύφων Εὐαγγελίδης	414
Ἀχ. Θ. Σαμοθράκη : Νικόλαος Β. Φαρδὺς (ὁ Σαμόθραξ)	414—417
ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ	
Νικόλαος Χατζόπουλος	419
Κ. Γ. Κουρτίδου : Σπῦρος Συμ. Κουβατζῆς	419—420
Σπυρίδων Πεντεδέκα	421
Ζαχ. Ἀθανασιάδης	421
Ἀθ. Παπαγιάννης	422
Μιχαὴλ Β. Γεωργίου	422
Μιχαὴλ Φάκας (ἢ Τζατζούλης)	422
Κωνσταντῖνος Ἐπ. Χουμουζιάδης	422
Θρακικοῦ Κέντρου Διοικητικὸν Συμβούλιον, Εὐεργέται, Δωρεῖται	423
ΕΙΚΟΝΕΣ	
Ἡ περιφέρεια Σαμακοβίου	312
Ἡ ἐν Σαμοθράκῃ Σχολή	313
Τρυγητὸς	317
2 εἰκόνες δοχείων τρύγου	318
Σκάφη τρύγου	319
Ἡ Γάνος πρὸ τοῦ 1912	385
Χάρτης τῆς Θράκης 1573	386
Παλαιοντολογικὰ εὐρήματα Κομοτινῆς	398
Ἄλλα	402
Παραλία Μυριοφύτου	406
Κατασκευασεῖς εἰς Γάνον	406
Ἡ Χώρα τῶν Γανοχώρων	410
Μέγαρον Σρατιᾶς ἐν Ἀδριανουπόλει	410
Ἡράκλεια	412
Νικ. Φαρδὺς	415
Τὸ χωρίον Ἄκ ἅλαν	417
Νικ. Χατζόπουλος	419
Σπῦρ. Κουβατζῆς	420
Διδυμότειχον	421

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ἘΑνωύμου Βενετοῦ : Delle coze de Turchi, ἐν Βενετία 1539

«Τὴν 7 Μαρτίου 1534 ἦλθαμεν εἰς Ἀδριανούπολιν. Διέβημεν τὸν ποταμὸν Μαρίτσα διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ εὐρυχώρων γεφυρῶν εἴκοσι ἀψίδων κτισθεῖσων ἀπὸ τὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν, ὅλων ἐκ μαρμάρου, μὲ ἐπίχρισιν ἐν τῷ μέσῳ λίθου, ὅπου εἶναι λαξευμένα κυανᾶ τουρκικὰ γράμματα ἀναφέροντα τὴν ἡμερομηνίαν, ἀρχιτέκτονα, κτίτορα καὶ τὸ δαπανηθὲν ποσὸν διὰ τὴν γέφυραν. Ἡ Ἀδριανούπολις ἄλλοτε ἦτο λαμπρὰ πόλις. Καὶ τὸ τεῖχος, 15 милίων περιφερείας, ἂν καὶ πολὺ ἐρειπωμένον, ὑπάρχει εἰσέτι. Εἰς τὴν εἴσοδον πρέπει τις νὰ διαβῆ πολὺ μικρὰν γέφυραν μὲ ὑψηλὰς ἐκαστῶθεν μαρμαρίνας πλάκας ὑπὲρ τὸν ποταμὸν Μαρίτζαν καὶ Τούντσαν (Tups), ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων εἶναι μεγίστου εὗρους καὶ ὁ δεύτερος τόσον ἑλικοειδῆς, ὥστε ἐνίοτε νὰ φαίνεται, ὅτι εἰς ποταμὸς συναντᾶ ἓνα ἄλλον.

Ἐντὸς τῆς πόλεως εἶναι πολλὰ ἀρχαῖα ἐκκλησίαι καὶ τεμένη, μεγάλα οἰκίαι, κῆποι καὶ καταστήματα παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος, ὅπως ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐδῶ βάπτονται θαυμάσιως δέματα παντὸς χρώματος καὶ σαμάρια, χαλινοὶ καὶ στολίδια τῶν ἑπτῶν καὶ κατασκευάζονται καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Ὅμοίως βελῶναι ραψίματος κατασκευάζονται τόσο καλαὶ ὡς αἱ τῆς Δαμασκοῦ.

Ἡ τοποθεσία τῆς πόλεως εἶναι ὠραία, κειμένη ἐπὶ πεδιάδος, ἀλλὰ μὲ λόφους πλησίον της. Ἐξαιρέσει τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι μετετρέπησαν εἰς τεμένη, ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ εἶναι κατὰ τὸ τουρκικὸν σχέδιον ἀπὸ ξύλα καὶ λάσπη. Ὁ Σουλτάνος Σελῆμ συνείθιζε νὰ κατοικῆ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, ἣ ὁποία ἔχει θαυμάσιον ἀνάκτορον κτισθὲν ὑπ' ἐκείνου, καὶ ἕτερον κατοικούμενον ἀπὸ τοὺς νέους γενιτσάρους. Ἡ ὠραιότερα ὅμως τῶν οἰκοδομῶν εἶναι τὸ τέμενος τοῦ Σουλτάνου Μουράτ.

Οἱ Ἕλληνας, πρότερον κυρίαρχοι εἰς τὴν πόλιν αὐτήν διαμένουν πολυάριθμοι ἐν Ἀδριανουπόλει, ὅπου ἐκθρονησμένοι καὶ γυμνοὶ πάσης ἐξουσίας λυποῦνται διὰ τὸ παρελθόν. Εὐρίσκονται ὁμοίως καὶ μερικοὶ χριστιανοὶ ἔμποροι καὶ πολλοὶ Ἑβραῖοι. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ πληθυσμὸς της ὑπερβαίνει ἢ ἰσοῦται πρὸς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

2. Κατὰ τὸν Χάμμερ.

Εἰς μίαν τῶν δημοσίων εισόδων εἰς Ἀδριανούπολιν, ὁ ἐκεῖ προσφυγῶν Πέρσης πρίγκηψ Elkass-Mirza, ἀκουσίως ἐμαρτύρησε, ὅτι ἡ πομπὴ τοῦ Σουλτάνου κατὰ πολὺ ὑπερτέρει τὴν τοῦ Σάχου. Ἐφόσον ἡ μικρὰ πομπὴ διήρχετο πρὸ αὐτοῦ ὁ ἐκθαμβωθὲν Πέρσης εὗρε κάθε τμημὰ της τόσο λαμπρῶς ἀπαρτιζόμενον, ὥστε νὰ ἐκλαμβάνη διαδοχικῶς τὸν ἀρχηγὸν κάθε τμη-

Αρχαία
Αρχαίων
Παροικίας
Νεώτερον
Θυναγῆ
10 τ. 2!
1940-
1941
v. 337-340

ματος ὡς αὐτὸν τὸν Σουλτάνον, καὶ κάθε φορὰν ἠγείρετο νὰ χαιρετήσῃ τὸν φιλοξενοῦντα αὐτόν. Ὅταν ὁμοῦς ὁ Σουλτάνος ἐν ὄλῃ του τῆ δόξῃ ἐπὶ τέλους ἐνεφανίσθη, ὁ πτωχὸς τόσον εἶχεν ἐκθαμβωθῆ, ὥστε ἔκαμε τὸ ἀντίθετον σφάλμα νὰ μὴ ἐγερθῆ διόλου. Εἰς παρομοίας περιστάσεις προηγοῦντο τοῦ Σουλτάνου 100 τυμπανισταὶ καὶ 100 σαλπικταί. Ὁ ἴδιος ἔπτευσεν ἐντὸς μικροῦ κύκλου ἀκολουθῶν. Ἀξιωματικοὶ τῆς φυλακῆς του, περιεπάτουν εἰς κάθε ἀναβολέα καὶ τρεῖς νέοι ἔφερον τὸν ἐπενδύτην του, φιάλην ὕδατος καὶ τόξον. Ἐξω τοῦ κύκλου αὐτοῦ ἦσαν τρεῖς ἄλλοι, συνιστάμενοι ἐξ 70 φυλάκων, ὀπλισμένων μὲ ἐπιχρυσούς περικεφαλαίαις καὶ λόγχαις μὲ χρυσᾶς κεφαλᾶς, 400 τοξότας καὶ 150 τρέχοντας πεζοὺς τσαούσηδες, φέροντας ἀργυρᾶς ἀλύσεις. Μεταξὺ τοῦ ἀστράπτοντος χρυσοῦ καὶ τῶν κινουμένων πτερῶν, ἡ φέρουσα τὸ σαρίκι καὶ στολισμένη μὲ κοσμήματα κεφαλῆ τοῦ Σουλεῦμάν ἐνεφανίζετο, λέγει Τοῦρκος συγγραφεύς, «ὡς ὁ ἥλιος λάμπων διὰ μέσου φωτεινῶν νεφῶν».

3. Sir Henry Blunt : A Voyage into the Levant, κατὰ τὸ 1634. Ἡ πέμπτη ἔκδοσις τοῦ ἔργου ἐγένετο ἐν Λονδίῳ τὸ 1664.

«Εἶδον ἐν Ἀδριανουπόλει γυναῖκα μὲ πολλὰς φίλας τῆς νὰ μεταβῆ εἰς τὸν δικαστήν. Ἐκεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ του ἔβγαλε τὸ ποδαρικό τῆς καὶ τὸ ἐκράτει ἀπὸ τὴν σιόλα πρὸς τὰ ἄνω. Δὲν οὐκίλει ὁμοῦς. Ἠρώτησα τί ἐσήμαινε. Μὲ ἀπήντησε κάποιος, ὅτι ἦτο τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον μία ἔγγαμος γυναῖκα κάμνει τὸ παράπονόν τῆς, ὅταν ὁ σύζυγός τῆς θέλει νὰ τὴν μεταχειρισθῆ παρὰ φύσιν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μόνη περίπτωση καθ' ἣν δύναται μία γυναῖκα νὰ ζητήσῃ διαζύγιον, ὅπως ἔγινε εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἔκαμε τὸ παράπονόν τῆς ἦτο σεμνός, ἐνῶ τὸ πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ ἦτο πολὺ βρωμερὸν νὰ ἐκφρασθῆ».

4. Richard Pococke, Bishop of Meath : Description of East London 1743.

«Ἡ Μαρίτσα (Meritchch) ῥέει νοτίως τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ ὀλίγον περαιτέρω ἐνοῦται μὲ δύο ἄλλους ποταμούς, εἰς τῶν ὁποίων καλεῖται Ardalı καὶ εἶναι πλωτὸς ἀπὸ τὴν Φιλιππούπολιν μὲ σλέπια. Μετὰ τὴν ἔνωσίν τῆς μὲ τοὺς δύο ἄλλους ποταμούς, ἡ Μαρίτσα εἶναι ὠραῖος ποταμὸς καὶ πλωτὸς μέχρι τῆς Αἴνου. Ἐπειδὴ ὁμοῦς εἶναι μερικὰ ρηχὰ εἰς τὸν ποταμὸν δὲν τὸν πλέουν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Ὁ Μποσταντζῆ-Μπασῆς (Bostangee-bashaw) διαμένει εἰς ἐν διαμέρισμα τοῦ σεραγίου (seraglio). Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται τὸ πλεῖστον τῆς χώρας μέχρι Φιλιππουπόλεως, καὶ μεγάλη ἔκτασις περὶξ, τῆς ὁποίας εἶναι διοικητὴς καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν Μποσταντζῆ-Μπασῆ Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ πόλις κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ γιενιτζάρ-ἀγά (janitzer aga).

Εἶναι τόπος μεγάλου ἐμπορίου, προμηθεύει ὅλην τὴν περιφέρειαν μὲ

ἐμπορεύματα μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπὸ Σμύρνην καὶ ἄλλα μέρη διὰ θαλάσσης καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἔχει ἀφθονίαν μεγάλης ποικιλίας προμηθειῶν. Ὁ οἶνος τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι κόκκινος, εἶναι πολὺ δυνατὸς καὶ εὐγευστος. Ἔχουσι καθε εἶδος ὀπωρικῶν ἐν ἀφθονίᾳ.

Εἰς ἀπόστασιν λεύγης ΝΔ. τῆς πόλεως ὑπάρχει κωμόπολις ὀνομαζομένη Demerlata (Δεμηρ ἄλτῆ), ὅπου Κάρολος ὁ IB', βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, διέμενε ἐπὶ ἔτη, ἕως ὅτου μετεφέρθη εἰς Διδυμότειχον (Demotica), καθ' ὑποβολήν, ὡς νομίζεται τῶν ἐχθρῶν του, οἱ ὁποῖοι λέγεται, ἐνόμιζον ὅτι ὁ τόπος ἔκειτο πολὺ πλησίον τῆς μεγάλης ὁδοῦ.

Οἱ Γάλλοι ἔχουσι ἐδῶ δύο ἢ τρεῖς ἐμπορικοὺς οἴκους καὶ προξενον. Οἱ Ἄγγλοι ἐπίσης ἔχουν ἄτομόν τι μὲ προξενικὰ δικαιώματα νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύη, καίτοι ἔχουν μόνον ὀλίγας ἐργασίας. Προηγουμένως ὅμως κατὰ τὸν πόλεμον μὲ τὸν αὐτοκράτορα εἶχον τοὺς ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους των ἐδῶ, καὶ ἐπώλησαν ἀρκετὴν ποσότητα ὑφασμάτων λευκοσιδήρου καὶ μόλυβδου. Παράγουν ὁμοίως μέταξαν, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐπιτόπιον βιομηχανίαν. Ὅτε ἤμην ἐν Ἀδριανουπόλει εἶδον τὴν εἴσοδον ἐκτάκτου πρεσβευτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς εἰρήνης.

Ἐγκατελείψαμεν τὴν Ἀδριανουπόλιν τὴν 17ην Ἰουλίου, προχωρήσαμεν πρὸς νότον, καὶ διήλθομεν διὰ χωρίου ὀνομαζομένου Ἀχέρκυοι (Alhercui), ὅπου ὑπάρχει μεγάλο χάνι (καπὴ) διὰ τὰς καμήλους τοῦ μεγάλου κυρίου, αἱ ὁποῖαι ἀναπαράγονται αὐτόθι.

5. Charles Thompson: Travels. Ἐν Reading, 1744,

«Ἄφου μετὰ τὴν ἐξέγερσιν ἐναντίον τοῦ Μουσταφᾶ ἀνεκήρυξαν τὸν Ἀχμέτην ὡς νέον Σουλτάνον, ἀνεζήτησαν ἀνα τὴν Ἀδριανουπόλιν τὸν τέως Μουφτιὴν Φεσουλλᾶ ἐφέντην, τὸν κύριον αἴτιον τῆς κατακραυγῆς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθον ὅτι ἔχει καταφύγει εἰς Φιλιππούπολιν, ἀπόσπασμα ἱππικοῦ ἐστάλη ἐναντίον του. Εἶχεν ὅμως ἀναχωρήσει ἐκεῖθεν τὴν προηγουμένην νύκτα τῆς ἀφίξεώς των. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀπόσπασμα διηρέθη καὶ ἔλαβε διαφόρους κατευθύνσεις πρὸς ἀναζήτησίν του. Καὶ τὸν δυστυχῆ Μουφτιὴν ἐπὶ τέλους ἐπρόφθασαν εἰς τὴν ἀκτὴν, ἐνῶ ἐτοιμάζετο νὰ ἐπιβιβασθῆ πλοίου εἰς τὴν παραλίαν τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Οἱ Σπαῆδες ἔφεραν ὀπίσω εἰς τὴν Ἀδριανουπόλιν τὸν αἰχμάλωτόν των, τὸν ἔκαμαν πασᾶν, νὰ τὸν προετοιμάσουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, (διότι φαίνεται συμφώνως πρὸς τὸν μουαμεθανικὸν νόμον, μουφτιῆς δὲν πρέπει νὰ θανατωθῆ), ἀλλὰ μόνον ἀφου ἔγινε λαϊκός, καθηρέθη καὶ τοῦ ἐδόθη πολιτικὸν τι ὑπόδηγμα. Τότε ὁ σεβασμὸς ὡς ἀνωτάτου κληρικοῦ δὲν ὑφίσταται πλέον καὶ δὲν ἐνδειαζοῦν νὰ τὸν μεταχειρισθῶσι μὲ ἀτιμωτικὸν τρόπον, ἢ νὰ τὸν θανατώσωσι... Παρεδόθη λοιπὸν εἰς τοὺς ὑσπόνδους του ἐχθρούς, τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκάθησαν

ἐπὶ ὄνου μὲ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν οὐράν, τὴν ὁποίαν τὸν ἠνάγκασαν νὰ κρατῇ ἀνὰ χεῖρας. Καὶ ἠγκάρευσαν πτωχὸν Ἑβραῖον νὰ τὸν ὀδηγῇ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν διὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως, ἐνῶ ὁ λαός, ἐνῶ διήρχετο ἐφώναζε : «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔδιδε κακὰ συμβουλάς εἰς τὸν Σουλτάνον, (διότι ἦτο σύμβουλος τοῦ καθαιρεθέντος Σουλτάνου), δὲν ἐσεβιάσθη τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἐπλούτισε ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ κοινοῦ. Ἴδου ὁ Πέρσης ὁ αἰρετικός».

Ἐν τῷ μεταξύ συνήντησαν δύο Ἕλληνας ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβῆ εἰς κηδείαν καὶ ἐκράτουν ἀκόμη τὰ θυμιατήρια ἀνὰ χεῖρας. Τούτους ἠνάγκασαν νὰ βαδίσουν ὀπισθεν τοῦ ὄνου καὶ μετ' ὀλίγον ἠνάγκασαν τὸν γέροντα Μουφτην νὰ ἀφιππεύσῃ καὶ νὰ γονατίσῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς καὶ εἰς στρατιωτῆς τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ κορμοῦ μὲ μίαν μαχαίριάν τοῦ ξίφους καὶ ὁ νεκρὸς ἐστάλη εἰς τὸν στρατόν, ἐνῶ οἱ προσηθέντες δύο ἱερεῖς ἐξηναγκάσθησαν νὰ συνοδεύσουν τὸν νεκρὸν ψάλλοντες πρὸ αὐτοῦ, ὅπως τοὺς διέταξαν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπως εἰς τὰς κηδείας τῶν ὁμοεθνῶν των. Ἀφοῦ οἱ στρατιῶται ἐχορτάσθησαν μὲ τὸ θέμα, ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ κορμὸς ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμόν».

6. S. Luzignan : Letters to Fordyce. Ἐν Λονδίῳ 1788.

«Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀνέρχονται περίπου εἰς 130.000. Ἐκ τούτων 30.000 εἶναι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν 8 ἢ 10 ἐκκλησίας. Οἱ ἐδῶ Ἕλληνες οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀρκετὰ πλούσιοι. Οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἀνέρχονται εἰς 1.000 περίπου. Οἱ λοιποὶ εἶναι Τοῦρκοι.

Ἡ Μαρίτσα εἶναι πλοῦτος ποταμός, ὅστις χύνεται ἐκεῖθεν τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως εἰς τὸν κόλπον τῆς Αἴνου (Nepo) καὶ Σαμοθράκης.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ συνλαμβάνονται λικορῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι πολὺ εὐγενστοί. Τοὺς μικροτέρους ἀπ' αὐτοὺς ξηραίνουν οἱ κάτοικοι καὶ στέλλουν εἰς ξένας χώρας. Διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, μὲ μικρὰ πλοιάρια οἱ Γάλλοι ἔμποροι, οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀδριανουπόλει, κáμνουν ὄλον τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν τῶν ἐμπορίων. Τὸ ἐμπόριον εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη ἀπὸ ὄλους τοὺς Ἀγγλοὺς μας ἐμποροὺς πολὺ παραμελεῖται.

Τὰ προϊόντα τῆς χώρας αὐτῆς εἶναι μέταξα, μαλλιὰ, δέρματα βομβάλων, δέρματα ἀρνιῶν, σίτος, κρσί. Χθὲς Γάλλος ἔμπορος τῆς Ἀδριανουπόλεως μὲ προσεκάλεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὴν ἐξοχικὴν τοῦ οἰκίαν, ἀπέχουσαν περίπου τρία μίλια ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς μικρὸν χωρίον ὀνομαζόμενον Καρὰ Ἀγάτς (Cara-Agage) καὶ τὸ ὁποῖον κατοικεῖται κυρίως ἀπὸ γαλλικὰς οἰκογενείας. Μὲ μετεχειρίσθησαν μὲ μεγάλην φιλίαν καὶ λεπτότητα καὶ ἀφοῦ ἔμεινα ἐκεῖ τὴν νύκτα, ἐπέστρεψα τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Γενῆ Χὰν (Yegni-Han)».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Β. Πετράκη καὶ Μ. Σαραντῆ : Περιγραφή τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀπὸ τὸν Ἑβλιγιᾶ Τσελεμπῆ	5—54
Κ. Μυρτίλου Ἀποστολίδου : Κώδιξ τοῦ Νικηφόρου τῆς Ἁγίας Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως (1850—1861) (Συνέχεια)	55—98
Γ. Δαμπουσιάδου : Ὀδοπορικὸν (Ἡράκλεια—Πέρινθος, Τυρολόη, Ραιδεστός, Ἀχρίβεν, Γενί Τσιφλίκ, Πάνιον, Αἶνος, Δεσαγάτς, Κορνοφωλιά, Γενίκεσι-Μεσχάσι, Γιάννερι σήμερον Γιαννούλη)	99—134
Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Ἀνδρεάδου : Χίτοι Μητροπολίται Θράκης	135—147
Διορθώσεις καὶ προσθήκαι	393
Ἀχιλ. Θ. Σαμοθράκη : Χριστιανικὴ ἐπιγραφή ἐν Αἴνω	148—150
Ἰδίου : Ἄγνωστοι σελίδες ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας τῆς πόλεως Αἴνου	151—152
Ἰδίου : Δωρόθεος ὁ Πρῶτος, Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως (1813—1821) καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις αὐτῆς	153—158
Ἰδίου : Ὁ Μητροπολίτης Αἴνου Σωφρόνιος (1847—1855)	159—162
Α. Α. Σταμούλη : Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀδριανουπόλεως	163—177
Ἀρχιμανδρίτου Νικ. Βαφείδου : Τὸ Πεντάζωνον καὶ τὰ Πηγαδίτσια Διδυμοτείχου	178—180

ΓΛΩΣΣΙΚΑ—ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

† Κ. Χουμουζιάδου : Τὸ Τσακῆλι τῶν Μετρῶν. Γλωσσάριον (Συνέχεια)	181—296
Ε. Ζήση : Παροιμίαι καὶ παροιμιώδεις φράσεις Αἰδημίου	297—305
Ἰδίου : Παιχνίδια Αἰδημίου	306—317
Ἰδίου : Τοπωνυμικά καὶ διάφορα Αἰδημίου	392—393
Ἐλένης Τσομάκα : Διάφορα ἐκ Κεσσάνης (Προλήψεις, Παρακάματα, Μερικαὶ λέξεις)	318—321

Ἐγκαιρὰ
Α. Π. Ζ. Ε!
1941
ν. 413
-416

Φλογάρα	321
Z. : Διάφορα Λαογραφικά Σαμακοβίου (Ἡ Χώρα καὶ τὸ Χομερί. Παιχνίδια. Προλήψεις. Παροιμίες καὶ παροιμώδεις φράσεις. Δείγματα Σαμακοβιανῆς ὁμιλίας)	322—331
Ἐξηγήσεις μερικῶν λέξεων Σαμακοβίου	394
Δημοτικὸ τραγοῦδι τῆς Θράκης	331
Ἑλληνικῆς Σταμούλης Σαραντῆ : Ἀπὸ τὰ παραμύθια τῆς Θράκης	332—365
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ—ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ—ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ	
K. Μυρτίλου Ἀποστολίδου : Δύο στιχογραγήματα πρὸς τὸν Μιχαλάκιν βέην Γκιουμούσγκερδάνην	366—370
Αἶνος. Ἐβρος ποταμὸς	370—373
Στατιστικοὶ πίνακες τῶν ἐκκλησιῶν, ἁγιασμῶν, ἱερῶν, σχολῶν, διδασκάλων καὶ μαθητῶν τῶν ἱερῶν μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου	374—375
Διοικητικὴ διαίρεσις Θράκης τοῦ 1910	376—383
Λαογραφικαὶ συλλογαὶ	383—385
Δίσκοι φωνογράφου Θρακικῶν τραγοῦδιῶν	385
K. Μυρτίλου Ἀποστολίδου : Βούλγαροι ἢ Ἕλληνες ἦσαν οἱ Καρυῶται (Προσθήκη)	386—387
Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Μαῦρος	388
Ἐνεργεῖται	388—389
Ἡθογραφικὴ ἐφορτὴ εἰς Κομοτινὴν	389—392
Ἐῶστρ. Ζήση : Τοπωνυμικά καὶ διάφορα Αὐδημίου	392—393
K. Μυρτ. Ἀποστολίδου : Κάστρον Ραιδεστοῦ	393
Χῖοι Μητροπολιταὶ Θράκης	393—394
Ἐξηγήσεις μερικῶν λέξεων Σαμακοβίου	394
Ἀθανάσιος Α' Οἰκουμ. Πατριάρχης	394—395

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

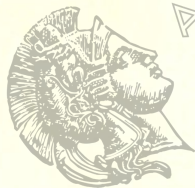
Βιβλιογραφίαι Θρακῶν	399
Βιβλιογραφικαὶ Σημειώσεις (1938—1940)	400—409

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἀλέξανδρος Δήμησσας	410
Δημήτριος Στεφάνου	410
Σίββας Λακίδης	411
Θρακικοῦ Κέντρου Διοικητικὸν Συμβούλιον, Ἐνεργεῖται, Δωρηταὶ	412

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ

3 Ἐπιγραφαὶ Ἡρακλείας	100
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	101
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	102
2 Ἐπιγραφαὶ Ἡρακλείας	103
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	105
2 Ἐπιγραφαὶ Τυρολόης	106
Ἐπιγραφή Τυρολόης	107
2 Ἐπιγραφαὶ Τυρολόης	109
Ἐπιγραφή Τυρολόης	110
Ἐπιγραφή Ραιδεστοῦ	111
Ἐπιγραφή Γενί-Τσαφλίκ	113
Ἐπιγραφή Πανίου	114
Ἐτέρα	116
Ἐπιγραφή Αἴνου	117
Ἐτέρα	121
Ἄλλη	122
2 Παραστάσεις Αἴνου	123
Ἀνάγλυφον Αἴνου	124
Ἐπιγραφή Αἴνου	126
Ἄλλαι δύο	127
3 Ἐπιγραφαὶ Ἰστανουπόλεως	128
Ἐτέρα	130
Κυρία Ἄδριανουπόλεως	164
Ἐβραία Ἄδριανουπόλεως	165
Νέα Ἐβραία Ἄδριανουπόλεως	167
Κούνια	325
Ζούβελι	326
Τρεῖς εἰκόνες χωρικῶν Γρατινῆς	391
Ἀθανάσιος Α΄. Οἰκουμενικὸς πατριάρχης	394
Τὸ Σαμακόβι	395

Σημάδια ζώων Σαμακοβίου	395
Ἑλληνικὸν γυμνάσιον Ἀδριανουπόλεως	396
Ζάππειον παρθεναγωγεῖον Ἀδριανουπόλεως	396
Μία πλευρὰ τοῦ φρουρίου Αἴνου	397
Φρούριον καὶ ἀκρόπολις Αἴνου	397
Δύο ἀπόψεις τοῦ Πενταζώνου	398
Σάββας Λακίδης	412

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Β. Πετράκη καὶ Μ. Σαραντῆ : Περιγραφή τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀπὸ τὸν Ἑβραϊὰ Τσελεμπῆ	5—54
Κ. Μυρτίλου Ἀποστολίδου: Κώδιξ τοῦ Νικηφόρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως (1850—1861) (Συνέχεια)	55—98
Γ. Λαμπουσιάδου : Ὀδοπορικὸν (Ἡράκλεια—Πέριπλος, Τυρολόη, Ραιδεστός, Ἀχαιβέν, Γενί, Τσιφλίκ, Πάνιον, Αἶνος, Δεδαγάτς, Κορνοφωλεά, Γενίκεσ, Νεογὸρτ, Γιάννερι σήμερον Γιαννούλη)	99—134
Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Ἀνδρεάδου : Χίτοι Μητροπολίται Θράκης	135—147
Διορθώσεις καὶ προσθήκαι	393
Ἀχιλ. Θ. Σαμοθράκη : Χριστιανικὴ ἐπιγραφή ἐν Αἴνω	148—150
Ἰδίου : Ἄγνωστοι σελίδες ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας τῆς πόλεως Αἴνου	151—152
Ἰδίου : Δωρόθεος ὁ Πρώτος, Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως (1813—1821) καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις αὐτῆς	153—158
Ἰδίου : Ὁ Μητροπολίτης Αἴνου Σωφρόνιος (1847—1855)	159—162
Α. Α. Σταμούλη : Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀδριανουπόλεως	163—177
Ἀρχιμανδρίτου Νικ. Βαφείδου : Τὸ Πεντάζωνον καὶ τὰ Πηγαδίτσια Διδυμοτείχου	178—180

«Θρακικὴ» Αθ
 Τ.Σ.Ε., 1941
 σ. 413
 - 416

ΓΛΩΣΣΙΚΑ—ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

† Κ. Χονρομυζιάδου : Τὸ Τσακῆλι τῶν Μετροῶν. Γλωσσάριον (Συνέχεια)	181—296
Ε. Ζήση : Παροιμίαι καὶ παροιμιώδεις φράσεις Αἰδημίου	297—305
Ἰδίου : Παιχνίδια Αἰδημίου	306—317
Ἰδίου : Τοπωνυμικά καὶ διάφορα Αἰδημίου	319—323
Ἐλένης Τσομάκα : Διάφορα ἐκ Κεσσάνης (Προλήψεις, Παραγκώματα, Μερικαὶ λέξεις)	318—321

Φλογάρα	321
Z. : Διάφορα Λαογραφικά Σαμακοβίου (Ἡ Χώρα καὶ τὸ Χομερί. Παιχνίδια. Προλήψεις. Παροιμίες καὶ παροιμιώδεις φράσεις. Δείγματα Σαμακοβιανῆς ὁμιλίας)	322—331
Ἐξηγήσεις μερικῶν λέξεων Σαμακοβίου	394
Δημοτικὸ τραγοῦδι τῆς Θράκης	331
Ἑλληνικῆς Σταμούλη Σαραντῆ : Ἀπὸ τὰ παραμῦθια τῆς Θράκης	332—365

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ—ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ—ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

K. Μυρτίλου Ἀποστολίδου : Δύο στιχογραφήματα πρὸς τὸν Μιχαλάκιν βέην Γιουμουσγκερδάνην	366—370
Αἶνος. Ἐβρος ποταμὸς	370—373
Στατιστικοὶ πίνακες τῶν ἐκκλησιῶν, ἀγιασμάτων, ἱερῶν, σχολῶν, διδασκάλων καὶ μαθητῶν τῶν ἱερῶν μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου	374—375
Διοικητικὴ διαίρεσις Θράκης τοῦ 1910	376—383
Λαογραφικαὶ συλλογαὶ	383—385
Δίσκοι φωνογράφου Θρακικῶν τραγουδιῶν	385
K. Μυρτίλου Ἀποστολίδου : Βούλγαροι ἢ Ἕλληνες ἦσαν οἱ Καρυῶται (Προσθήκη)	386—387
Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Μαῦρος	388
Εὐεργέται	388—389
Ἡθογραφικὴ ἐορτὴ εἰς Κομοτινήν	389—392
Εὐστρ. Ζήση : Τοπωνυμικά καὶ διάφορα Αὐδημίου	392—393
K. Μυρτ. Ἀποστολίδου : Κάστρον Παιδεστοῦ	393
Χῖοι Μητροπολίται Θράκης	393—394
Ἐξηγήσεις μερικῶν λέξεων Σαμακοβίου	394
Ἀθανάσιος Ἀ' Οἰκουμ. Πατριάρχης	394—395

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

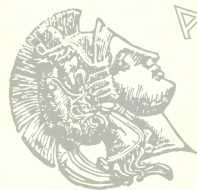
Βιβλιογραφίαι Θρακῶν	399
Βιβλιογραφικαὶ Σημειώσεις (1938—1940)	400—409

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἀλέξανδρος Δήμησσας	410
Δημήτριος Στεφάνου	410
Σίββας Λακάδης	411
Θρακικοῦ Κέντρου Διοικητικὸν Συμβούλιον, Εὐεργέται, Δωρηταὶ	412

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ

3 Ἐπιγραφαὶ Ἡρακλείας	100
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	101
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	102
2 Ἐπιγραφαὶ Ἡρακλείας	103
Ἐπιγραφή Ἡρακλείας	105
2 Ἐπιγραφαὶ Τυρολόης	106
Ἐπιγραφή Τυρολόης	107
2 Ἐπιγραφαὶ Τυρολόης	109
Ἐπιγραφή Τυρολόης	110
Ἐπιγραφή Ραιδεστοῦ	111
Ἐπιγραφή Γενί-Τσιφλίκ	113
Ἐπιγραφή Πανίου	114
Ἐτέρα	116
Ἐπιγραφή Αἴνου	117
Ἐτέρα	121
Ἄλλη	122
2 Παραστάσεις Αἴνου	123
Ἀνάγλυφον Αἴνου	124
Ἐπιγραφή Αἴνου	126
Ἄλλαι δύο	127
3 Ἐπιγραφαὶ Τραϊανουπόλεως	128
Ἐτέρα	130
Κυρία Ἀδριανουπόλεως	164
Ἐβραία Ἀδριανουπόλεως	165
Νέα Ἐβραία Ἀδριανουπόλεως	167
Κούνια	325
Ζούβελι	326
Τρεῖς εἰκόνες χωρικῶν Γρατινῆς	391
Ἀθανάσιος Α΄. Οἰκουμενικὸς πατριάρχης	394
Τὸ Σαμακόβι	395

Σημάδια ζώνων Σαμακοβίου	395
Ἑλληνικὸν γυμνάσιον Ἀδριανουπόλεως	396
Ζάππειον παρθεναγωγεῖον Ἀδριανουπόλεως	396
Μία πλευρὰ τοῦ φρουρίου Αἴνου	397
Φρούριον καὶ ἀκρόπολις Αἴνου	397
Δύο ἀπόψεις τοῦ Πενταζώνου	398
Σάββας Λακίδης	412

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΧΕΙΟΝ
ΤΟΥ
ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΚΑΙ
ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΘΡΑΚΩΝ

Διευθυντής ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΣ Ζ'

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ 1939

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΣ "ΠΟΛΥΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ,"
1940—41

ΟΙ ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΟΥ «ΑΡΧΕΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ»

«Ο»

ΑΛΕΞ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ Προσωπάρχης Έθν. Τραπ. Ελλάδος
ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρηματιστής
ΔΗΜΟΣΘ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Πολιτευτής Υπουργός
ΝΙΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Πολιτευτής
ΚΩΣΤ. ΠΑΠΑΔΑΤΗΣ Διευθ. Υπουργ. Υγιεινής
ΚΩΣΤ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Αρχιτέκτων Υπ. Διοικ. Πρωτ.
ΣΤΥΛ. Χ. ΑΛΒΑΝΟΣ Τοπογράφος Υπουργ. Γεωργίας
ΜΕΝ. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Οδοντίατρος
ΠΟΛΥΔ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Καθηγητής Σχ. Ναυτ. Δοκίμων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ ΕΤΟΣ

«Ο»

Μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα, πὺ ποτὲ δὲν μᾶς ἀπέλιπαν, συνεχίζομεν τὸ ἔργον τῆς ἐκδόσεως τοῦ «**Ἀρχείου τοῦ Θερακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ**» καὶ αἰσίως ἀρχόμεθα τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ Ζ' τόμου.

Ἦδη εἶναι καιρὸς νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ ἐκείνους, οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἑξ τόμων τοῦ **Ἀρχείου** προθύμως μᾶς ἐδέχθησαν ἐπαιτούντας διὰ τὸ ἔργον μας καὶ ἐκθύμως μᾶς συντρέξαν διὰ πολλῶν ἢ μικρῶν, μᾶς συντρέχουν δὲ καὶ θὰ μᾶς συντρέξουν ἐφ' ὅσον τοῦτο συνεχίζεται μὲ τόσῃ ἐπιτυχίαν.

Καὶ κατὰ πρῶτον εὐχαριστοῦμεν εὐγνωμόνως τὴν **Πάγκειον Ἐπιτροπὴν**, καὶ ἰδίᾳ τὸν κ. Φίλ. Στ. Δραγοῦμην, ἰσόβιον ἰδιωτικὸν μέλος αὐτῆς, διότι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β' τόμου τοῦ **Ἀρχείου Θεράκης** μᾶς ἐνισχύει ἐξακολουθητικῶς, καθ' ἕκαστον ἔτος, ὅπως καὶ ἄλλα ὅμοια περιοδικά, διὰ γενναίας ἐτησίας εἰσφορᾶς, δυναμένης νὰ καλύψῃ ἱκανὸν μέρος τῶν ἐξόδων τῆς ἐκδόσεως τοῦ **Ἀρχείου**.

Δεύτερον τὴν **Γεν. Διοίκησιν Θεράκης** καὶ τὸν ὑφυπουργὸν αὐτῆς Γεν. Διοικητὴν κ. Ε. Καλλαντζῆν, ὅστις συγκινημένος ἐκ τοῦ ἔργου μας, μᾶς ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Ε' καὶ ΣΤ' τόμου, παρ' ὅλας τὰς δυσχερεῖας τῆς εὐρέσεως σχετικοῦ κονδυλίου.

Τρίτον τὴν **Ἐπιτροπὴν Ἀνταλλαξίμων καὶ Κοινωφελῶν Ἔργων**, ἣτις μᾶς ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Δ' καὶ Ε' τόμου, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν καὶ τοῦ ΣΤ'

τόμου παρ' ὅλας τὰς ἐκκλήσεις μας, ἐνῶ εἰς τὰλλα προσφυγικὰ περιοδικὰ ἔδωκε γενναίαν εἰσφοράν.

Τέταρτον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸν Δῆμον Ξάνθης, Κομοτινῆς, Ἀλεξίπολεως, Σουφλίου, τὰς Τραπεζας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς, τοὺς κ. ἀδελφοὺς Παπαστράτου, διὰ τὴν μικρὰν τὼν πρόθυμον ὁμῶς ἐνίσχυσιν, ὅπως καὶ πάντας, ὅσοι διὰ μικρῶν, ἀλλὰ προθύμων καὶ εὐπροσδέκτων δι' ἡμᾶς εἰσφορῶν, ἔσπευσαν ν' ἀκούσουν τὴν φωνὴν καὶ τὰς ἐπικλήσεις μας.

Πρὸς πάντας τούτους δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ διακηρύττομεν ὅτι ἡ **Θράκη** τοὺς εὐγνωμονεῖ, ὅτι ἡμεῖς οἱ θυσιασθέντες μετ' αὐταπαρνήσεως διὰ τὸ ἔργον τοῦ εὐγνωμονοῦμεν, διότι μᾶς δίδουν τὸ θάρρος ν' ἀρχίσωμεν τὴν ἐκτύπωσιν ἤδη τοῦ Ζ' τόμου καὶ τοῦ ἐπιμέτρου τοῦ ΣΤ' τόμου, τοῦ **Ἐπιτυμβίου** τοῦ **Χριστοῦ Τσοῦντα**, ἔργου ποῦ θὰ τιμῆθῃ ὄχι μόνον τὸν ἀληθινόν, ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα μας **Θράκην**.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

α) Κατὰ συγγραφείς

- Μυρτ. Κ. Ἀποστολίδου*, Τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἐσναφίου τῶν ἀμπατζήδων.
Φοῖβου Δέλφη, Ὁ Ραφτόπουλος Ἰωσήφ.
Μαρίας Ν. Ἰωαννίδου, Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι καὶ οἱ σύγχρονες Θρακικὲς συλλογές.
Γ. Τ. Κόλια, Ἡ παρὰ τὸ Βουλγαρόφυγον μάχη.
Μ. Κωνσταντινίδου, Ἐπιγραφαὶ Μεσημβρίας χριστιανικῆς ἐποχῆς.
Ν. Κωνσταντοπούλου, Λύκαστος πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς Μακεδονίας.
Δ. Πετροπούλου, Λαογραφικὰ Σαμοκοβίου Ἄν. Θράκης.
Ἀχιλλ. Θ. Σαμοθράκη, Λεξικὸν γεωγραφικὸν καὶ ἱστορικὸν τῆς Θράκης.
Καλλ. Χουρμουζιάδου, Τὸ παιδίον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν Μετρῶν καὶ Ἀθύρων.
Διευθύνσεως, Σημειώματα, Μνημόσυνα, Εὐρετήριον

β) Καθ' ἕλην

- Ἀρχαιολογικά*, Ἐπιγραφαὶ Μεσημβρίας Χριστιανικῆς ἐποχῆς 7—9 (Μ. Κωνσταντινίδου).
Ἄσματα, Παιδικὰ ἄσματα σ. 91—103, γονουρίσματα καὶ ταχταρίσματα σ. 103—106 (Καλλ. Χουρμουζιάδου). Δίστιχα σ. 176—178. Τραγοῦδια Σαμοκοβιανὰ σ. 178—194 (Δ. Πετροπούλου).
Γλωσσικά, Παιδικὸν λεξιλόγιον σ. 131—133 (Καλλ. Χουρμουζιάδου). Φωνητικὲς καὶ γραμματικὲς παρατηρήσεις στὸ Σαμόκοβο, γλωσσικὸν ἰδίωμα σ. 195—197. Γλωσσάριον Σαμοκοβιανὸν 212—223 (Δ. Πετροπούλου).
Ἱστορικά, Λύκαστος πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς Μακεδονίας σ. 5—6 (Ν. Κωνσταντοπούλου). Τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἐσναφίου τῶν ἀμπατζήδων σ. 9—65 (Μ. Ἀποστολίδου). Λεξικὸν γεωγραφικὸν καὶ ἱστορικὸν τῆς Θράκης σ. 225—336 (Ἀχιλλ. Σαμοθράκη). Ἡ παρὰ τὸ Βουλγαρόφυγον μάχη σ. 341—362 (Γ. Τ. Κόλια). Τὸ Σαμόκοβο σ. 145—150 (Δ. Πετροπούλου). Περιηγήσεις σ. 337—340 (Α. Ἄν. Σταμούλη).
Λαογραφικά, Τὸ τραγοῦδι στὴ Θράκη σ. 134—144 (Μ. Χ. Ἰωαννίδου). Τὸ παιδίον εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν Μετρῶν. Πρόλογος σ. 66—67, ἐγκυμοσύνη σ. 68—71, γέννησις σ. 70—72, λοχεῖα 72—75, φροντίδες διὰ τὸ νεογνὸν σ. 75—81, βῆπτισμα σ. 81—84, ἀνατροφή σ. 84—90, σχολικὰ σ. 90—95, ἐπαγγελματικὰ μαθητικὰ σ. 95—98, παιδιὰ σ. 106—109, παιγνίδια μειρακίων σ. 109—129, ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα σ. 129—131 (Καλλ. Χουρμουζιάδου). Μῦθος ἀρκούδας σ. 151, ἔθιμα σ. 158—167. λαϊκὲς πίστεις, προλήψεις, δεισιδαιμονίες σ. 167—169, γητειές, κατάρες σ. 169, ἀστεῖα σ. 169—174, παροιμίες σ. 174—175, αἰνίγματα σ. 175—176, ὀνόματα, τοπωνύμια, ἐπώνυμα σ. 194—195, μῦθοι σ. 197—201, παραμῦθια σ. 202—211 (Πετροπούλου Δ.).
Μνημόσυνα διάφορα σ. 367—372 (Διεύθυνσις). Ἰωσήφ Ραφτόπουλος σ. 373—380 (Φοῖβου Δέλφη).
Σημειώματα, Τ' ἀναστενάρια σ. 365—367 (Ν. Σβορώνου).

Αρχεῖα
 Θρακικῆ
 Λαογραφίαν
 Παιδικῆ
 Θρακικῆ
 Ἀθύρων
 τ. 2!
 1940 -
 1941.

- χασούρα 50, 52, 55
 Χατζή Νένου Ράιτου 64
 Χατζηγιαννάκης 66
 χατζήδικες πέτρες 71
 Χατζή Παύλης Τζόνη 48
 Χατζή Θεοφορής Νεμόγκα 50
 Χατζή Νένος Τουρνής 50
 Χατζή Σλαύη Στόγιου 51
 Χατζή Βέλίου Θεοδώρου 64
 Χακή πασά 29
 Χατζή-Κανάκι 31
 Χατζή 'Απτολά 31
 Χατζή Πέτρου 32
 Χατζή Σουλιγιάνη Χαντζή 33
 Χατζή Κυριάκος Μελών 33, 31, 37,
 38, 43, 44
 Χατζή Γιώργη Γάτογλου 33
 Χατζή 'Ελενίτσας 35
 Χατζή 'Αντώνι Νεντέλτσου 35
 Χατζή Πετρονίου 45
 Χατζή Παύλης Τζόνη 47
 Χατζή 'Αθ. Κωνσταντίνου Βουλγούρο-
 γλου 48
 Χατζή Γιαννάκι 28
 Χατζή Γεώργι Ούζον Γιωβάνογλου 28
 Χατζή Κυριάκου 28
 Χατζή Τάσου τόν τζιαούση 28
 Χατζή Δήμος 10
 Χατζή Πέτρος 12
 χατήρ 199
 Χατζή Δούκας 10
 χατζηδήμος 9
 Χατζή Νικηφόρος τοῦ Χατζή Κων-
 σταντίνου 10
 Χατζή Δημητράκις Μαυρουδόγλου 10
 Χατζή Θανάσι Κεντιτένογλου 15
 Χατζή Κωνσταντίνος Καρύδας 16
 Χατζή Μαυρουδή 16
 Χατζή Τόλους Ντεμιρτζόπουλος 17
 Χατζή Στογιάννη 19
 Χατζή Δημήτρης Ταχιάτζης 19
 Χατζή Χριστόδ. Ντεμιρτζόγλου 18, 19
 Χατζή 'Αθανάσι Χαλεπλής 21
 Χατζή Γιοβαννής Γκένου 25
 Χατζή Γιοβαννή Σάββα 25
 Χατζή Θεοφορής Νεμόγκα 25
 Χατζή Παύλη 25
 Χατζή Γιοβαννής Κοϊμιτζόγλου 25
 Χατζή Στογιότσου 27
 Χατζή Γιώργη Ράτογλου 127
 Χατζή 'Αναστάση Χαλεπλή 27
 χλιοκαλό 187
 χισμετλήδες 28
 χιρκάς 49
 χλεμπόνες 89
 χλοϊσμένα 164
 Χουροσφάκτης Δ. 349, 350, 351, 377
 χοκιμάτ 48
 χοκιμάτ' (δεκαστήριο) 170
 χουρνιάς 154
 Χουρμουζιάδης Καλλιθένης 66
 Χουσεΐν μπέη 27
 Χρήστου Κοϊμιτζή 27
 Χρήστος τοῦ Ροσηματιχοῦ 10
 Χρήστος τῆς Παγινας 49
 Χριστοδούλου Γόκα 16
 Χριστοδούλου τόν Οἰκονόμου 16
 Χριστοδούλος Παπαζόλου 16
 Χριστοδούλος Τιφτικτῆς 55
 Χριστοδούλος Νεχιαχτζόγλου 51
 Χριστοδούλος Ναχατζή 49
 Χουσή Φατῆ 156
 χουσό δονάκι 80
 χουσοπεριστέρα 159
 χουσοσκληβορικές και ἀή 8
 χολός 69
 χωριανός 147
 χωριάτκα 89
 ψάλλατε 92
 ψαράδες 89
 ψήρες 113
 ψυχοπαίδι 80

ἐτραβήχθησαν οἱ μὲν διὰ Βλαχοχώρια καὶ ἡμεῖς διὰ τὸν λιμένα νὰ διαβῶμεν ἄντικρυ εἰς τὸν Κάλαμον».

Ἀκούσας ταῦτα ὅλα, διὰ νὰ μὴ πέσω ἀπὸ ἀπειρίαν εἰς κανὲν σῶμα Τουρκικὸν μοναχὸς μὲ τόσους ὀλίγους, ἐπίστρεψα εἰς τὸ πλοῖον <διὰ> νὰ μεταβῶ ἐκεῖθεν κ' ἐγὼ πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖαν καὶ ἀπὸ ἔξω νὰ διαβῶ εἰς τὸν Διαμαντῆν εἰς Ζηροχώρι.

Διαβάντες εἰς τὸν Κάλαμον μὲ τὸ πλοῖον, μὲ ταῖς φελούκαις ἐβγήκαμεν εἰς τὸν Ρωπόν. Ἐκεῖ αἱ βίγλαις διὰ τοῦ συνθήματος εἰδοποίησαν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐκστράτευσαν πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ <διὰ ξηρᾶς διὰ> νὰ αἰχμαλωτίσουν καὶ νὰ ἀρπάξουν, ἔχοντες τὴν πληροφορίαν ὅτι ὅλοι <ἐκεῖναι> αἱ θέσεις ἦτον κεναί.

Ἀκούσας ὁ Κούταβος, πτερά ἐβγαλεν <εἰς τοὺς πόδας του> ἐμβαίνει εἰς τῆς βάρκαις καὶ κἄν οὔτε μᾶς ἐρώτησεν τί θὰ κάμεμεν <ἡμεῖς>.

Οὕτως ἐβρυχήσαντες <ἐκεῖ>, οἱ μὲν Τούρκοι ἤλθαν ἕως εἰς ἓν μέρος καὶ ἐπίστρεψαν »

Δὲν ἐκδόθησαν ἀκόμη οἱ δύο ἄλλοι τόμοι τῶν Στρατιωτικῶν ἐνθυμημάτων τοῦ Ν. Κασομούλη γιὰ νὰ ἴδουμε ἂν ὁ Μ. Κούταβος ἀναφέρεται καὶ σὲ νεώτερη ἐποχὴ.

16 Νοεμβρίου 1939

Με κολλὴν ἐκτίμησιν

Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀνασκαφαὶ Ἀνατολικῆς Θράκης.—Κατὰ τὴν «Ἀπογευματινὴν» τῆς Κ)πόλεως (4 Σεπτ. 1939) κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς αἱ ὁποῖαι ἐγιναν εἰς τὸ χωρίον Μετζηδιὲ παρὰ τὸ Γεσίλκιοϊ (Ἅγιος Στέφανος Κ)πόλεως) ἐξήχθησαν εἰς φῶς μερικὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια βυζαντινῆς ἐποχῆς. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ εἰς τάφος εἰς σχῆμα σταυροῦ. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Μουσείου ἐξετάζει τὰ εὐρήματα διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν ἀρχαιολογικὴν τὸν ἀξίαν.

Ἡ ἴδια εἰς τὰς 29 Ὀκτωβρίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«Ἀνασκαφαὶ ἐγιναν ἐφέτος κυρίως ἀπὸ τὸν σύνδεσμον τῆς Τουρκικῆς ἱστορίας εἰς τὸν πλησιόχωρον Μικρὸν Τσεκμετζὲ τὸ ἀρχαῖον Ρήγιον, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐδῶ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Ἀζιζ καὶ εἰς τὴν Βιζύην ὑπὸ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ μουσείου καθηγητοῦ Ἀρίφ Μουφίτ.

»Εἰς τὸν Μικρὸν Τσεκμετζὲ ἀνευρέθησαν τὰ εἰρηπια τοῦ ἐκεῖ φρου

Ἀρχαία
Ἄδελ
τ. 15: 1440
p. 419-422

ρίου, τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται ἀπὸ ὠρισμένας ἐπισκευάς, ἐχρησιμοποιήθη καὶ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν.

«Ὁ Μικρὸς Τσεκιμεδζές πού δεσπόζει τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Θράκην καὶ ὀπόθεν διήρχετο ἡ δημοσία λιθόστρωτος ὁδός, ἡ «Πλακωτὴ» ἦτο ἐπόμενον νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν στρατιωτικῶν τοῦ 7ου αἰῶνος καὶ ἀνηγέρθη ἐκεῖ πύργος, ἀργότερον δὲ καὶ δλόκληρος μικρόπολις τῆς ὁποίας τὰ εἰρήπεια εὐρέθησαν μὲ τὰς ἀνασκαφὰς ἐκεῖθεν τοῦ Τουρκικοῦ νεκροταφείου.

» Τοῖχοι, κίονες, κιονόκρανα πληροφοροῦν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μεγάλης ὀχυρωμένης θέσεως πού ἐδέσποζε τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ λιμένος, μὲ τὴν λιμενοθάλασσά του πού ἦτο ἐνδιαφέρον διὰ δρόμονας καὶ ἄλλα πλοῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

» Περισσότερον ἐνδιαφέρονσαι ἦσαν αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Βιζύης¹⁾ ὅπου ἀνευρέθησαν καὶ ἐμελετήθησαν τύμβοι, τάφοι κάτωθι τεχνητῶν λόφων, τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς, ὡς ἐκείνοι πού εὐρέθησαν ἄλλοτε εἰς τὸν Λαγκαδᾶ ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε ἐφόρου τοῦ ἐδῶ Μουσείου κ. Θ. Μακρόδη καὶ εἰς τὰ πέριξ τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ τοῦ σημερινοῦ Σβίλενγκραδ, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Σοφίας κ. Φίλωφ, ἥδη ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὴν γειτονικὴν χώραν.

Ὁ κ. Ἀρίφ Μουφιτ εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ φέρῃ εἰς φῶς ἀντικείμενα μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότερον εἶναι ἓν ἀρχυροῦν κράνος μὲ παραστάσεις ἀπὸ ἐορτᾶς τοῦ Διονύσου καὶ τὸ ὁποῖον ὡς σχῆμα ἐλάχιστα διαφέρει σημερινοῦ κράνου.

» Ἡ μελέτη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν τύμβων αὐτῶν, πού εἶναι μία σι- νέχεια τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἐκίνησε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ἀναπαράστα- σις δὲ τοῦ τύμβου αὐτοῦ, μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν, ἔγινε εἰς τὸ ἐδῶ ἀρχαιο- λογικὸν μουσεῖον, εἰς τὴν αἴθουσαν «Γιλδίζ».

» Χάλαρα οἰκιακὰ σκεύη, εἶδη κεραμικῆς, ὕδρια, ὕψηλά χάλκινα πιασίματα θυρῶν μὲ κεφαλὰς σατύρων κτλ, ὅλα προέρχονται ἀπὸ τοὺς τύμβους αὐτοὺς καὶ κατέχουν ἰδιαίτερον τμῆμα τῆς ἐν λόγῳ αἰθούσης.

» Ἐντύπωσιν κάμει ἡ ἀναφερθεῖσα ἀναπαράστασις τοῦ τύμβου, μή- κους πέντε μέτρων, πλάτους τεσσάρων καὶ παρομοίου ὕψους, ἡ σαρκοφά- γος του μὲ θύραν εἰς τὴν δεξιάν της πλευράν, ὡς καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ τάφου διακόσμησις: κνανοῦς θόλος, μὲ χρυσὰ ἄστρα καὶ γριλάνδα εἰς τὰς πλευράς, μ' ἄνθη καὶ ὕδριας».

1) Ἴδε «Θρακικά». Τόμ. ΙΑ' σελ. 425- 428 καὶ Τόμ. ΙΒ' σελ. 406.

Οι Τύμβοι τῆς Βιζύης. — Ἡ Τουρκικὴ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία τῆς ὁποίας πρῶτος πρόεδρος ἦτο ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ, ἐσυνέχισε ἐφέτος τὰς ἀνασκαφὰς τῆς εἰς τὴν Θράκην. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὐταὶ, πού παρετάθησαν ὡς ἐκ τῆς καλοκαιρίας ὅλο σχεδὸν τὸ φθινόπωρον, ἔγιναν καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου κ. Ἀρίφ Μουφίτ, ὑπῆρξαν δὲ ἱκανοποιητικαὶ εἰς ἀπόδοσιν. Εὐρέθησαν καὶ ἄλλοι τύμβοι, κυρίως δὲ εἰς τὴν Βιζύην, εἰς τὰ πέριξ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν 45 τεχνητοὶ λόφοι, πού ὅλοι ἀσφαλῶς εἶναι τύμβοι προσωπικοτήτων ἢ οἰκογενειακοί. Οἱ τύμβοι αὐτοί, θολωτοὶ οἱ περισσότεροι, ἐνιαίου τύπου μὲ ὠρισμένας παραλλαγὰς, ἀντιγραφὰς μυκηναϊκῶν τάφων, δὲν εἶναι ὀλίγοι εἰς τὴν Θράκην φαίνεται δὲ ὅτι ἐγνώριζαν τὴν ὑπαρξίν τους ἀρχαιοκάπηλοι διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τὸ 1868 ἐπωλοῦντο εἰς τὴν ἐδῶ Μεγάλην Ἀγοράν, τὸ «Ἰσαρσί», λυχνία, εἶδη κεραμικῆς, φιλιππικοῦ καὶ ἄλλαι ἀρχαιότητες, προερχόμεναι ἀπὸ Θρακικοὺς τύμβους. Ἀπὸ τούτους τάφους πού εὐρέθησαν τώρα, περισσότερο ἀρχιτεκτονικὸν ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τύμβος πού εὐρέθη τρία χιλιόμετρα νοτίως τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅσους εὐρέθησαν ἐκεῖ καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ του, ὅπως ἐξ ἄλλου καὶ ἡ διαρρυθμίσις του, υπενθυμίζουσι τὸν τύμβον Μέζεκ τοῦ Σβίλεγγραντ, πού περιέγραψεν ὁ Βούλγαρος καθηγητὴς κ. Φίλωφ.

Δυστυχῶς ἐλάχιστα πράγματα εὐρέθησαν εἰς τὸν τύμβον αὐτόν, διότι ὅπως ἐξηκριβώθη εἶχε ἀνοιγῆ κατα τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον τοῦ 1878. Κτισμένος μὲ μεγάλους λίθους, μήκους μεγαλύτερον τοῦ μέτρου, ἔχει μήκος 12 μέτρων καὶ τέσσαρα διαμερίσματα, πού συγκοινωνοῦν μεταξύ των μὲ θύρας καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἐν εἶναι θολωτόν.

Ἡ θολωτὴ αὐτὴ αἰθουσα εἶναι τὸ κυριώτερον τμήμα τῆς οἰκοδομῆς, ἐκεῖ δὲ ἐγένετο ἡ ταφὴ νεκρῶν. Στερεὸς ὁ θόλος τῆς μὲ διάμετρον μεγαλειτέραν τῶν τριῶν μέτρων, πουθενὰ δὲν παρουσιάζει καθίζησιν. Θραύσματα ἀγγείων, ὀρειχάλκινα σκεύη, χουσοῦς στέφανος καὶ μία ὕδρια μὲ κεφαλὴν Μεδούσης, ἐπιτρέπουσι τὸ συμπέρασμα ὅτι πρόκειται περὶ τάφου κάπως νεωτέρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐποθετήθησαν κατὰ τὴν πρώτην ταφὴν ἀντικείμενα παλαιότερας ἐποχῆς. Ἡ θύρα τοῦ τύμβου, ἡ ὁποία δὲν εἶχε παραβιασθῆ διότι οἱ ἀρχαιοκάπηλοι εἰσῆλθον εἰς τὸν τάφον, ἀνοίξαντες ἀρκετὰ μεγάλην ὀπὴν εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ λόφου, εἶναι λιθίνη, ἐνῶ αἱ θύραι ἄλλων παρομοίων τύμβων, τοῦ Λαγκαδά, λόγου χάριν, πού ἀνεκαλύφθη πρὸ τριακονταετίας ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε ἐδῶ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Θ. Μακρίδη, εἶναι μαρμαρίναι καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸ ἐνταῦθα μουσεῖον.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τύμβου τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἶναι ὅτι εἶχε τοιχογραφίας καὶ ἀρκετὰ ἴχνη αὐτῶν διεσώθησαν, ἐπικρατεῖ δὲ εἰς αὐτάς τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ ἰόχρουν χροῶμα. Σαρκοφάγος δὲν εὐρέθη, οἱ περισσότε-

ροὶ δὲ τῶν νεκρῶν ποὺ ἐτάφησαν εἰς τὸν τύμβον αὐτὸν ἦσαν, φαίνεται, ἄνδρες, ὅπως συμπεραίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν τέφραν ὀστέων ποὺ εὐρέθη, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Θράκην οἱ νεκροὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκαίοντο τῶν δὲ γυναικῶν ἐθάπτοντο. Ὁ ἀνευρεθεὶς τύμβος τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἶναι, φαίνεται, ὁ τελευταῖος τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἀφοῦ τρεῖς μόνον λόφοι ὑπάρχουν ἐκεῖ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ δύο ἠρευνήθησαν κατὰ τὰς περυσινὰς ἀνασκαφάς. Εἰς τὸν τύμβον τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν βλέπει κανεὶς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἀπλοποίησιν τοῦ μυκηναϊκοῦ τάφου, ὅπως βαθμηδὸν διεδόθη ὁ τύπος του καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ του εἰς τὴν Θεσσαλίαν διὰ τὴν ἀντιγραφήν κατόπιν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ νὰ φθάσῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Θράκην μέχρι τῆς Τούμπας τῆς Ἀγχιάλου.

Ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχιτεκτονικῆς ὁ ἀνευρεθεὶς εἰς τὰς Σαράντα Ἐκκλησιῶν τύμβος εἶναι πλέον ἐνδιαφέρων καὶ ἀπὸ τὸν ἀνευρεθέντα πρὸ ἐτῶν βορειότερον, τὸν τύμβον Μάλτεπε, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ εὐρέθησαν ἀργυραὶ δραχμαὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καθορίζουσαι τὴν χρονολογίαν του. Οἱ λίθοι τοῦ ἀνευρεθέντος τύμβου, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἀρχαῖον ἐκεῖ λατομεῖον συγκρατοῦνται μεταξύ των με τεμάχια σιδήρου μήκους 14—18 ἑκατοστομέτρων, ἡ δὲ εἴσοδος του εἰμειν, ὡς φαίνεται, ἐπὶ πολὺ ἀκάλυπτος καὶ ἐκαλύφθη μὲ γῶμα, ὅταν πλέον ἔπαυσε κάθε ταφὴ εἰς αὐτόν.

Ἐνδιαφέροντες εἶναι καὶ οἱ ἀνευρεθέντες νοτίως τῆς Βιζύης τέσσαρες πλινθόκτιστοι, θολωτοὶ τύμβοι μήκους τριῶν περίπου μέτρων, τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἔκαμε δὲ ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἐρευνηθεὶς ἐκεῖ λόφος, παρόμοιος αὐτῶν ποὺ ἐκάλυπταν τάφους, ἦτο ἄνευ τύμβου. Εἰς τοὺς τύμβους τῆς Βιζύης εὐρέθη καὶ ὕαλος, ὀστᾶ καὶ πῆλιναι λυχνίαι τῆς μιᾶς θουαλλίδος, ὅλα δὲ τὰ ἀνευρεθέντα εἰς τοὺς τύμβους αὐτοὺς ἀντικείμενα θὰ ἐκτεθῶν εἰς τὴν αἰθουσαν Γιλδιζ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου σχηματίζεται τμημα μὲ ἀρχαιότητας ἀπὸ τύμβους τῆς Θράκης.

«Ἐλεύθερον Βῆμα».

27 Ἰανουαρίου 1940.

Αἱ ἀρχαιότητες τῆς Μεσημβρίας Δ. Θράκης).—Εἰς τὸ «Φῶς» τῆς Θεσσαλονίκης 30 Ἀπριλίου 1940, ἀναγινώσκωμεν τὰ ἑξῆς.

«Ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἦλθον εἰς φῶς, εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀλεξανδρουπόλεως.

Πρὸ ἐτῶν ὁ ὀθωμανὸς Ἀμπτουλάχ Χακὴ εἶχεν ἀνεύρει εἰς τὸ Δικελῆ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, παρὰ τὴν Μάκρην, ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον πλάκα ὕψους 0,80 μ., παριστῶσαν ἐνδεδυμένην γυναῖκα. Ἡ ἐπιτύμβιος πλάξ ἦ ὁποία εὐρέθη ἐπὶ ἐνὸς τάφου, ἔφερεν μέχρις ἐκεῖ τὸν ἔφορον ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης κ. Κοτζιάν, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε πρόχειρον ἀνασκαφήν, ἐξ ἧς

Ευεργέται ¹⁾ Μεσημβρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος Κουμπάρης, ἐν Ὁδησσῷ ἐγκατεστημένος, ἀδελφὸς τῶν τόσον ἐργασθέντων καὶ τοσαῦτα δαπανησάντων ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς παλιγγενεσίας Κυριάκου καὶ Σταματίου, συνέστησε τὸ 1818 ἐν Μεσημβρίᾳ «συστηματικὴν» σχολήν, προικίσας αὐτὴν δι' ἐπαρκοῦς χρηματικοῦ κεφαλαίου, πρὸς ἀπρόσκοπτον αὐτῆς λειτουργίαν καὶ ἐφώδισεν διὰ πολυτίμου βιβλιοθήκης ἐκ σπανίων συγγραμμάτων. Πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐκληροδότησε 50.000 ρούβλια καὶ ἐσκόπει τὴν ἴδρυσιν σχολῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὄρισας πρὸς συντήρησιν τὰς προσόδους μεγάλης τινος οἰκίας τοῦ ἐν Ὁδησσῷ· ἔθετε τὰ θεμέλια μεγαλοπρεποῦς ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπέστελλε σπουδαῖα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ²⁾).

Σωζοπόλεως. Γεώργιος Πετρηνὸς κατὰ τὸ 1884 ἐχάρισεν ὑπερχιλίους τόμους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον κοινότητα Σωζοπόλεως ἀρχαίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ χειρόγραφα σχέσιν ἔχοντα μετὰ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ μοναστηρίων ³⁾).

Πανίου. Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῆς Μητροπολίτης Σηλυβρίας Ζαχαρίας ἀνήγειρε ἰδίᾳ δαπάνῃ λαμπρὰν λιθόκτιστον σχολήν ¹⁾).

Κιοντσούκ κιοῦ. Ὁ Χρηστάκης Ζωγράφος ἀνήγειρε λιθόκτιστον σχολὴν προικοδοτήσας δι' εἰκοσαλίου δωρεῶς ἐτησίως ἃς ἐχορήγει μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ, διακοσμήσας καὶ τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ²⁾).

Γάνου. Ὁ ἄλλοτε καθηγητῆς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Ἰωάννης Παδούρης ἐδώρησεν τῷ 1909 500 λίρας Τουρκίας πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ ἀρροναγωγείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ ³⁾).

Ἀδριανουπόλεως. Οἱ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀδελφοὶ Χριστόφορος καὶ Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου ἐχάρισαν τῷ 1843 εἰς τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην 5410 τόμους ⁴⁾).

1) Ὅρα σελ. 361—407 παραρτ. Γ' τόμου.

2) Μαργ. Κωνσταντίνου: Περὶ Μεσημβρίας πραγματεῖαι ἐν «Ν. Ἡμέρα» Τεργέστης 1906.

3) «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1884 σελ. 47.

1) Ἡμερ. Ἐθν. Φιλ. καταστημάτων 1905 σελ. 168.

2) Αὐτόθι 1906 σελ. 157.

3) «Ταχυδρόμο.» Κ]πόλεως 20 Μαρτίου 1909.

4) Δ. Μάργαρη, Ἡ ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης «Ν. Ἐστία» 1938 τόμ. 22 σελ. 313.

«Θρακικὴ»
Αθ. τ. 115!
1941
r. 388
-389

1873 (Ἀριθμ. χειρογρ. 264).

16) Χατζοπούλου Κωνσταντίνου. Ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ Αἴμου. Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις 1873 (Ἀριθμ. χειρογρ. 257).

19) Χρήστου Νικολάου. Συλλογὴ λέξεων παροιμιῶν καὶ παραμυθίων τῶν πλείστων Θρακικῶν 1870 (Ἀριθμ. χειρογρ. 275).

Δίσκοι φωνογράφου Θρακικῶν τραγουδιῶν. Εἰς τὸ Μουσικὸν Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἔλαβον εἰς δίσκους φωνογράφου τὰ κατωτέρω τραγούδια, δοθέντα ἀπὸ τὸν ἐκ Σαμακόβου λύρατζην Δ Φτουχίδην :

ἄρ σκοπῶν ἄρ. δίσκ.

1. Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μικρός.—Κάτω στὴ Ρόδο στὸ Ροδονῆσι.—Ἡλθामε στοῦ ἀφέντη μας.—Ἀφέντη μου στὸ σπίτι σου.	4	48 A.B.
2. Ὅσο ἀψηλά ἔν ὁ οὐρανός.—Χίλιοι μαστόροι δούλευαν.—Νάμαι μηλιὰ στὸ Γαλατᾶ.—Τὸν δρόμο ὅπου πήγαινε.	4	49 A.B.
3. Παλληκάρια μου.—Ἐνας γέρος καλόγερος.—Δυὸ λυγρὲς κοιλοπονοῦν.—Θέλω νὰ ἰδῶ νὰ γκορμινιστῶ.	4	50 A.B.
4. Βρὲ Μανώλη Μανωλάκη.—Δὲν λαλεῖς πουλί μ' ἀηδόνι.—Καλῶς τονε τὸν Μᾶη.—Μια κόρη ν' ἐκατέβαινε.	4	51 A.B.
5. Ἐνα στενὸ σοκκάκι.—Βασιλοπούλα νάσουνα.—Ἡ μάννα πῶχ τὰ 2 παῖδιά.	3	52 A.B.
6. Σηκῶστε χέρια μ' στρώσετε.—Ποιὸς εἶδε πράσινο δένδρι.—Ἡ ξηνητεῖα μὲ χαίρεται.—Ὅταν μὲ γέννας μάννα μου.	4	53 A.B.
7. Παναγιά μου τὸν τσομπᾶνο.—Λευτέρη μου τᾶρματά σου.—Ἐμορφα ποῦ ταιριάσαμε.—Μηλίτσα ποῦσαι στὸ γκορμινό.	4	54 A.B.
8. Σαββατοβράδου μὲ διῶχαν.—Στῆ: μαντζουράνας τὸν ἀνθό.—Διῶχνεις με μάννα.—Μάννα μ' τὴν κόρη ποῦθαψες.	4	55 A.B.
9. Βουλγάρικος πουλάκι μου ὀχτωμέρισε.—Ἀμάνες: Κάθωμαι συλλογίζομαι.	2	56 A.B.
10. Ἀσπρη σταφίδα ραζακιά.—Χρυσὸ στεφάνι.—Θαυμάζω τὰ κρύα νερά.	3	154 A.B.
11. Μπερμπέρη μου τὰ ξυράφια σου.—Ἐχετε γειὰ γειτόνισες.—Θέλω ν' ἀνέβω στὸ βουνό.	3	166 A.B.
11. Κυρὰ Θεοτόκο ἐκοιλοπόνα.—Καλὸν τὸ κάστρο τῆς Μωριᾶς.—Καλογρηὰ τραγούδησε.	3	171 A.B.